PUBLICAȚIE A ELEVILOR ȘI A PROFESORILOR
DE LA ȘCOALA GIMNAZIALĂ "NICOLAE COSTESCU" BOLBOȘI

Metamorfoze

Anul IX ❖ Nr. 14-15

2021

Colectivul de redacție:
Redactor-șef: Vîlceanu Adriana, clasa a VIII-a
Secretar de redacție: Vîlceanu Alexandru, clasa a VIII-a

Redactori:
Bărbulescu-Mituică Mădălina, Cercel Timeea,
Vînătoru Georgiana, Smeu Diana - clasa a VIII-a;
Bărbulescu Denisa, Oboroceanu Andrei, Știrbu Magdalena,
Vîlceanu Emil – clasa a VII-a;
Croitoru Alexandra, Croitoru Adrian, Glăman Daniel,
Monea Alexandra, Vîlceanu Camelia – clasa a VI-a;
Bărbulescu Bebe, Ciobanu Răzvan, Grindeanu Alexandra,
Mastan Alexandra – clasa a V-a.

Coordonator revistă: prof. Dima Elena

Colaboratori (cadre didactice): Bertea Emanuela,
Băzăvan Mirela, Ceaușescu Remus, Ciciu Viorica, Cilincă
Claudia, Cîrstenoiu Mihaela,
Fetița Octavian-Șerban, Iordaiche Elena, Mârșu Elena,
Milodin Elena, Neghină Floarea,
Pomaga-Giosu Loredana, Scurtu Nicoleta,
Sorescu Claudia, Stănulescu Marcela, Stuparu Victor,
Șurcă Laurențiu, Vîlceanu Ecaterina.

Dragi cititori ai Metamorfozelor bolboşiene,

Ne-a fost dor să rezonăm din nou prin intermediul filelor pline de viață ale revistei noastre, mai ales că a trecut un an greu peste noi, an care nu ne-a mai lăsat să creștem frumos și constant. Anul 2020 a fost anul pandemiei de coronavirus și nu am mai reușit să ne mobilizăm pentru tipărirea revistei "Metamorfoze", dat fiind contextul social, care a venit cu multe restricții de interacțiune, anulându-se toate concursurile.

"Metamorfozele" noastre au mai copilărit astfel un an. Important este însă că toți suntem sănătoși, cu putere de muncă. În 2018, revista noastră a obținut Titlul de laureat la Concursul național de reviste școlare, cu 444 de puncte, iar în 2019 a primit premiul I la Concursul de reviste școlare, etapa județeană, și a participat la faza națională a competiției.

Am revenit însă acum "în forță", chiar dacă ne aflăm tot în situație pandemică, propunându-ne să vă impresionăm cu subiecte interesante și diverse.

Numerele 14-15 se deschid cu rubrica deja consacrată "Interviu", în care noul inspector general al Inspectoratului Școlar Județean Gorj, doamna profesor Elena Dana Constantinescu, ne vorbește despre învățământul gorjean în context pandemic și despre revistele școlare. Apoi vă aducem în atenție Ziua Școlii Gimnaziale "Nicolae Costescu" Bolboși, eveniment marcat anul acesta pe 1 aprilie, cu prezență fizică, dar și cu prezență on-line; continuăm cu un sondaj de opinie realizat de către elevii clasei a VIII-a despre aspectele pozitive și negative ale școlii on-line în rândul tuturor elevilor de gimnaziu de la școlile Bolboși și Valea, cu articole pe tema pandemiei și a a ctivității on-line. Am păstrat rubricile cunoscute, cu caracter permanent: Mari matematicieni, Personalități ale Gorjului, Studii de specialitate, Poesis, Compuneri imaginare, Curiozități și Să ne amuzăm.

Vă mulțumim tuturor celor care ați contribuit la apariția noilor numere ale "Metamorfozelor"! Vă dorim să vă bucurați de lectura lor și să colaborăm încă mulți ani în cadrul acestui proiect care ne readuce împreună, indiferent de vremuri.

Chiar dacă a fost o perioadă dificilă și a trebuit să facem față unor provocări inedite, cum a fost școala online, nu am renunțat și nu vom renunța la proiectul "Metamorfoze", întrucât este sărbătoarea sufletului nostru, este un vis împlinit, care ne aduce bucurie cu fiecare număr apărut prin munca și prin dăruirea noastră.

"Metamorfozele" bolboșiene reprezintă glasul unor dascăli și al unor copii de la țară care vor să se simtă parte integrantă a comunității și diversității europene prin ceea ce realizează. Chiar dacă trăim și muncim într-un mediu care nu ne oferă prea multe repere culturale, chiar dacă familiile noastre nu au cele mai bune venituri și cele mai înalte studii, iată că putem găsi resurse nebănuite în ființa noastră, obișnuită cu greutățile, pentru a ne autodepăși, pentru a îndrăzni să ridicăm fruntea cu mândrie. Activitățile noastre, școlile noastre, condițiile și dotările spațiilor școlare, dascălii noștri, site-ul școlii, revista școlii noastre ne recomandă și ne situează la același nivel cu școlile din marile orașe.

Haideți să nu ne oprim aici, să ne continuăm aspirațiile și să ne trăim visurile!

Coordonator revistă

"Succesul depinde de noi!"

interviu cu d-na inspector școlar general, prof. Elena Dana Constantinescu

Prof. Dima Elena: - D-na inspector școlar general, vă mulțumim, în primul rând, pentru deschiderea de a colabora în cadrul revistei "Metamorfoze" oferindu-ne răspunsuri la câteva întrebări importante în aceste vremuri bulversante pentru domeniul educației. Deși vă aflați de scurtă vreme la conducerea ISJ Gorj, cum evaluați starea actuală a învățământului gorjean în acest context pandemic, ținând cont că ne aflăm în al doilea an școlar în care învățarea continuă să se desfășoare (și) în sistem online?

Insp.șc.gen. Elena Dana Constantinescu – ***Starea actuală a învățământului gorjean în acest context pandemic nu este una ideală și trebuie să recunoaștem acest lucru. Diverse cauze, cunoscute acum de toată lumea, au dus la scăderea bagajului de cunoștințe pe care elevii îl acumulau până la această dată. Va urma o perioadă în care recuperarea va avea prioritate.***

Prof. D.E.: O soluție de avarie, așa cum o numeați și dumneavoastră într-o conferință de presă, pare a fi programul "Școala după școală". Credeți că va fi suficient acest program remedial pentru a acoperi toate lacunele cognitive, disciplinare și afective ale elevilor provocate de această pandemie?

Insp.șc.gen. – ***Un efort suplimentar va fi necesar și din partea elevilor, părinților și cadrelor didactice. Este destul de greu să recuperezi cu forța sau să te lupți cu mentalitatea unor părinți din mediul rural. Din fericire, numărul acestora nu este mare. În cazul elevilor care urmează cursurile acestui program, remedierea este la început și este important să se mențină un regim de efort susținut. Este important ca aceștia să înțeleagă faptul că este imperios ca și ei să depună o muncă suplimentară, să se apropie de școală cu ferma convingere că stă în puterea lor să facă față realității pandemice cu care ne confruntăm.***

Prof. D.E.: - În toată această perioadă, de la declararea pandemiei și până în prezent, conducerile unităților de învățământ au fost extrem de solicitate, iar elevii foarte dezorientați de schimbarea scenariilor de funcționare a școlilor, de impunerea regulilor pentru prevenirea îmbolnăvirilor, de modificarea programului de lucru. Cum intenționați să atenuați acest impact copleșitor din perspectiva celei mai importante funcții de conducere pe care o ocupați în învățământul gorjean?

Insp.șc. general – ***Inspectoratul Școlar identifică programele, proiectele și activitățile care să revigoreze starea emoțională a copiilor și profesorilor.***

La inițiativa mea personală, elevii vor putea fi implicați în proiecte media care să aju-

te la dezvoltarea unei comunități virtuale care să lupte cu efectele în educație ale pandemiei. Adolescenții și elevii mai mici dețin resurse valoroase de repliere care nu trebuie trecute cu vederea.

Prof. D.E.: - Care sunt cele mai importante obiective pe care vi le-ați propus ca inspector școlar general?

Insp.șc.general – ***Transparența comunicării cu mediul social și școlar, promovarea valorilor educației gorjene, demararea cursurilor Centrului de Excelență și altele.***

Prof. D.E: - În cazul organizării unui concurs pentru ocuparea funcției de inspector școlar general, intenționați să candidați?

Insp.șc.general – ***Această funcție este o responsabilitate imensă și trebuie tratată cu un maxim de responsabilitate și implicare. Dacă voi considera că pot realmente să îmbunătățesc și să schimb ceva, voi candida.***

Prof. D.E.: - Din cauza pandemiei, activitățile extracurriculare s-au diminuat. Numai cele desfășurate în sistem online nu pot asigura atingerea obiectivelor specifice acestor activități, cum ar fi interacțiunea autentică dintre elevi, spiritul de echipă și empatia. Ce alternative ne rămân pentru a nu renunța la extracurricularul fizic?

*Insp.șc.general –****Recomand să fie concepute activități fizice cu grupuri mici de elevi, în spații deschise. Este nevoie de o revenire treptată, dar limitată, la interacțiunea dintre copii și profesori.***

Prof. D.E.: - Revistele școlare sunt din ce în ce mai puține, iar această pandemie i-a descurajat și mai mult pe profesorii coordonatori. Ce credeți că s-ar putea face, din partea inspectoratului școlar județean, pentru încurajarea acestor proiecte, pe cât de solicitante, pe atât de valoroase pentru înteaga comunitate școlară?

Insp.șc.general – ***Popularizarea și promovarea sporită a acestor proiecte, atât în spațiul propriilor rețele sociale, cât și în presă. Discutarea articolelor și conținutului revistelor în interviuri video. Publicarea unor subiecte propuse de elevi și selectate de către un grup de elevi reprezentanți ai școlii respective. Invitația autorilor articolelor la Inspectoratul Școlar pentru diseminarea conținutului revistei și, totodată, promovarea lucrării lor.***

Prof. D.E.: - Cu speranța că vom trece cu bine peste această perioadă și că vom învăța multe lucruri utile pentru viitor, noi vă mulțumim și vă dorim sănătate și putere de muncă pentru depășirea tuturor problemelor și pentru realizarea tuturor obiectivelor!

Insp. șc. general - ***Vă mulțumesc și eu și, cu speranța că vom deveni reali parteneri în lupta cu greutățile din educație, vă doresc multă sănătate și nu uitați: succesul depinde de noi!***

realizat de prof. Dima Elena

La mulți ani, Școala noastră dragă!

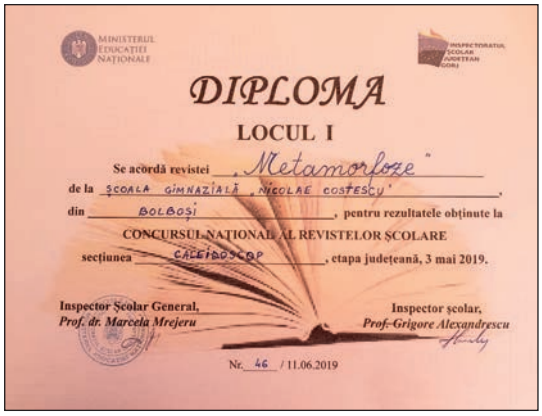
Începând cu anul 2018, Școala Gimnazială ”Nicolae Costescu” Bolboși aduce înainte de vacanța de primăvară un omagiu tuturor dascălilor care au contribuit de-a lungul timpului la continuitatea și la dezvoltarea învățământului din localitate, tuturor elevilor și părinților, prin sărbătorirea Zilei Școlii, moment de mare încărcătură sufletească, expresie a luptei pentru educație și a speranței pentru un viitor cât mai bun. Școala este leagănul educației unui om, este elementul-cheie în formarea lui pentru viață. Școala însăși ar trebui să însemne o sărbătoare pentru elevi și pentru profesori deopotrivă, pentru părinți și pentru autoritățile locale. Ziua Școlii a devenit o sărbătoare a sufletului de dascăl, a sufletului de elev, a sufletului de părinte.

Și anul acesta, în pofida pandemiei și restricțiilor impuse, comunitatea școlară din Bolboși a reușit să sărbătorească Ziua Școlii într-un cadru restrâns, pe 1 aprilie. Chiar dacă prezența fizică a fost limitată, s-a creat o atmosferă de participare numeroasă prin conectarea tuturor elevilor și a părinților acestora prin intermediul platformei școlare on-line. În modul acesta, cei de acasă au putut interveni cu păreri, eseuri și urări.

Evenimentul s-a desfășurat fizic în laboratorul de informatică, recent modernizat și dotat cu calculatoare și tv de ultimă generație, având ca invitați președinții comitetelor de părinți de

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE

INSPECTORATUL ȘCOLAR JUDEȚEAN GORJ

DIPLOMA

LOCUL I

Se acordă revistei „Metamorfoze"

de la ȘCOALA GIMNAZIALĂ „NICOLAE COSTESCU"

din BOLBOȘI, pentru rezultatele obținute la

CONCURSUL NAȚIONAL AL REVISTELOR ȘCOLARE

secțiunea CALEIDOSCOP, etapa județeană, 3 mai 2019.

Inspector Școlar General, Prof. dr. Marcela Mrejeru

Inspector școlar, Prof. Grigore Alexandrescu

Nr. 46 / 11.06.2019

la clasele gimnaziale, un reprezentant al Primăriei Bolboși, câteva cadre didactice și o parte din elevii clasei a VIII-a.

După Cuvântul introductiv al domnului director Șurcă Laurențiu, domnul profesor de istorie, Stuparu Victor, a făcut o incursiune în istoria învățământului din Bolboși, menționând figuri de dascăli care au plecat dintre noi, dar care au făcut cinste învățământului din această zonă (Țandără Emanuel și Ionică Victor-profesori de Limba română și directori, Șerban Damian, Negrilă Ion și Bobocu Victor-profesori de matematică).

Doamna profesor Bertea Emanuela, a ținut un discurs emoționant despre profesiunea de credință a dascălului, omul care își lasă o mare parte din viața și din sufletul lui pe altarul școlii, numit catedră, credință subliniată printr-un moment liric, creație personală: În fiecare an cu porți deschise larg/ *Ne-aștepți, ne priveghezi necontenit,/ Ducând cu tine dorul celor dragi,/ Porniți în alte căutări spre Infinit.*

De la an la an, împreună, am devenit mai buni, mai bogați atât material, cât și spiritual. Toate unitățile școlare de pe raza comunei Bolboși au fost modernizate, dotate cu mobilier nou și cu tehnologie de ultimă generație. Mulți elevi care au absolvit clasele gimnaziale ne fac cinste la cele mai bune licee și colegii naționale din județ și din țară.

Am investit în noi, am investit în formarea elevilor prin implementarea de proiecte educaționale, prin desfășurarea a numeroase activități extracurriculare. Pentru ilustrarea acestor realități, doamna profesor Dima Elena a prezentat în powerpoint cum arată școlile de pe raza comunei în urma ultimelor modernizări, imagini din cadrul proiectelor și a activităților extracurriculate desfășurate împreună cu elevii, precum și premiile revistei ”Metamorfoze”, de la înființare până în prezent.

Elevii de acasă au fost solicitați de către doamna profesor să intervină cu eseuri și compuneri despre școala lor sau să vorbească liber despre relațiile cu profesorii și cu colegii.

N-au lipsit nici momentele artistice. Două eleve foarte talentate în ale muzicii populare (Bărbulescu-Mituică Denisa și Știrbu Magdalena, clasa a VII-a) au încântat cu cântecele lor tot auditoriul.

Elevii clasei a VIII-a, invitați în sală, și-au împărtășit concluziile de final de drum, cu sensibilitate, cu emoția primei despărțiri de locuri și de oameni dragi. În asonanță cu trăirile lor, organizatorii au ales două melodii semnificative de pe youtube, ca o dedicație specială pentru ei. Părinții și ceilalți invitați au primit câte un exemplar din revista școlii.

Elevii învățământului primar au marcat și ei această sărbătoare prin activități adecvate vârstei lor: poezie, cântec, pictură, concursuri, activități practice.

La mulți ani, Școala Gimnazială ”Nicolae Costescu” Bolboși! La mulți ani, elevi, profesori și părinți! Fie ca împreună să contribuim la valoarea școlii românești, fiindcă așa cum spunea Nelson Mandela, ”*educația este cea mai puternică armă pe care o poți folosi pentru a schimba lumea*.”

E.D.

Pentru școala mea, pentru profesorii mei în zi de sărbătoare

Sunt absolventă a Școlii Gimnaziale ”Nicolae Costescu” Bolboși, în prezent elevă a Colegiului Național ”George Coșbuc” din Motru, în clasa a X a, secția științe-sociale.

Pe parcursul anilor de gimnaziu am acumulat un bagaj prețios de cunoștințe care m-a ajutat și mă va ajuta în următoarele etape ale drumului pe care îl am de parcurs.

În cadrul acestei școli am crescut, am învățat, m-am dezvoltat și am primit o educație deosebită datorită doamnelor și domnilor profesori, persoane cărora acum țin să le mulțumesc pentru toată răbdarea, înțelegerea, sprijinul, dar și pentru perseverența acordată în scopul de a ne ajuta să țintim cât mai sus și să ajungem niște oameni demni.

Atât pentru mine, cât și pentru colegii mei, un rol deosebit în formarea noastră l-au avut doamna învățatoare Ecaterina Vîlceanu împreună cu doamnele diriginte Delia Stuparu și Dima Elena, cărora le mulțumesc pentru implicarea în dezvoltarea noastră, și care ne-au demonstrat cât de mult contează caracterul profesorului în viața unui elev!

Mulțumită acestei școli, am rămas cu foarte multe amintiri frumoase, am câștigat niște colegi minunați și am învățat cele mai importante lucruri.

Sunt mândră că am fost eleva Școlii Gimnaziale ”Nicolae Costescu” Bolboși!

Croitoru Daria, clasa a X-a, Colegiul Național ”George Coșbuc” Motru

Astăzi mi-am luat un moment din timpul meu pentru a privi înapoi în trecut, spre anii frumoși de gimnaziu. Pot spune că acei ani au fost printre cei mai frumoși din viața mea. Școala Gimnazială ”Nicolae Costescu” Bolboși a fost locul în care am trăit multe experiențe, locul în care am creat amintiri pe care nu le voi uita niciodată, locul în care m-am format ca om.

În prezent, studiez la Colegiul Național ”Virgil Madgearu” din Târgu Jiu, specializat în activități economice. Cei care m-au îndrumat să învăț au fost părinții și profesorii mei, cărora le mulțumesc pentru tot ceea ce au făcut pentru mine.

Pe parcursul celor patru ani de gimnaziu, am avut două diriginte: pe doamna profesoară de biologie, Delia Stuparu, și pe doamna profesoară de Limba și literatura română, Elena

Dima. Pentru mine au fost exact ca niște mame, așa cum ar trebui să fie toți diriginții cu elevii dumnealor. Le mulțumesc că m-au ascultat întotdeauna, că m-au iertat atunci când am greșit și că mi-au dat sfaturi importante, de care încă țin cont și astăzi.

Îmi amintesc de rolul lui Lefter Popescu, din nuvela ”Două loturi” a lui Caragiale, pe care doamna de română mi l-a încredințat cu ocazia unui parteneriat internațional. Deși eram o fire timidă și replicile erau foarte multe, am reușit să mă descurc grozav. Cred că doamna a avut mai multe emoții decât mine, dar la final mi-a spus: ”Bravo, Claudiu! Ești un mare caracter!”

În prima zi de liceu am spus cu mândrie că sunt de la țară. Nu îmi este rușine cu asta și oricât de departe voi ajunge, mă voi întoarce mereu în locul din care am plecat.

Îmi este dor de colegi, de profesori, de stilul dumnealor de a preda, fiindcă, din păcate, rar se mai găsesc așa profesori. Aș vrea să mai petrec măcar o săptămână la vechea școală, alături de colegi și de profesorii care m-au călăuzit.

Sfatul meu pentru generațiile următoare este să vadă întotdeauna partea plină a paharului, să nu le fie frică de eșec și să muncească pentru visul lor, oricare ar fi acela.

Glăman Claudiu Marian, clasa a X-a, Colegiul Național ”Virgil Madgearu” Târgu Jiu

* * *

Acum, elev de liceu, tot nu pot uita momentele unice și speciale, ce mereu se derulează în memoria mea și mă fac să zâmbesc ori de câte ori îmi amintesc și retrăiesc acele clipe de neînlocuit.

Cu drag și respect, sunt mândru că sunt absolvent al Școlii Gimnaziale ”Nicolae Costescu” Bolboși, școală de la care am putut învăța o multitudine de lucruri ce mi-au influențat comportamentul și au contribuit la dezvoltarea personalității mele, cu ajutorul domnilor profesori, care, pe lângă predarea materiei, își făceau timp să ne arate prin prisma experienței dumnealor lumea adevărată și cum trebuie să ne comportăm în ea. Fiecare dintre dumnealor a avut o influență pozitivă asupra mea și am ajuns azi ceea ce sunt. De la doamna de română, diriginta mea, am învățat să privesc și să înțeleg ”dincolo de cuvinte”, iar din cartea bunelor maniere pe care ne-o citea la ora de dirigenție, am adoptat multe dintre acestea. Coerența lecțiilor, explicarea noțiunilor într-un mod cât mai adecvat, m-au ajutat să mă integrez lejer în cadrul liceului.

Colegii cu care mi-am petrecut atâta timp fac parte din amintirile mele de neuitat. Râdeam, glumeam, ne jucam și făceam fel de fel de năzbâtii, adieri calde asupra sufletului ce îl fac să tresară de emoția acelor timpuri. Ar fi nemaipomenit să pot da timpul înapoi, să mai fiu măcar o zi elev în școala gimnazială, deoarece a fost o perioadă însemnată de patru ani, în care am avut momente și trăiri care mi-au marcat viața.

Îi sfătuiesc pe elevii din prezent să își facă cât mai multe amintiri alături de colegi și de profesori, să țină cont de sfaturile pe care le primesc de la profesorii lor și să-i facă mândri încă de pe acum că sunt elevi ai Școlii Gimnaziale "Nicolae Costescu" Bolboși.

David Ștefan, clasa a X-a, Liceul Tehnologic Turceni

* * *

Sunt fost absolvent al Școlii Gimnaziale "Nicolae Costescu" Bolboși, iar în prezent sunt elev la Liceul Tehnologic Turceni, profilul matematică-informatică. Le datorez totul profesorilor mei din gimnaziu, care mereu îmi vorbeau despre curaj și perseverență în tot ceea ce înseamnă educație.

Toți profesorii mi-au dat sfaturi, m-au încurajat, dar cel mai mult m-a influențat doamna dirigintă, doamna profesoară de Limba și literatura română. La dumneaei am observat un caracter deosebit, organizare demnă de un contabil și abilitatea de a explica orice pe înțelesul tuturor.

Sunt mândru că am fost elev al acestei școli, loc în care am legat prietenii pe viață și amintiri foarte frumoase și interesante.

Le mulțumesc tuturor profesorilor care au contribuit la formarea mea și le doresc multe realizări!

Fîlfan Alexandru Tavi, Liceul Tehnologic Turceni

Privire peste timp -

ȘCOALA GIMNAZIALĂ VALEA

Situat la câțiva kilometri distanță de centrul comunei Bolboși, satul Valea este amplasat într-un loc parcă de Dumnezeu hărăzit, într-o zonă liniștită, udată de apa Hobița care dă roade îmbelșugate pământului său. Oameni minunați sălășluiesc aici, mereu preocupați de educația copiilor, care, alături de profesori dedicați, au reușit să construiască un local nou de școală cu patru săli de clasă și o sală de sport. Corpul profesoral era unul foarte bun, păstrând viu în viața absolvenților spiritul de dăruire până în zilele noastre, reușind să modeleze sufletele copiilor, astfel încât peste ani își amintesc cu plăcere de sfaturile și învățăturile celor care le-au călăuzit pașii în viață.

Clădirea nouă, dar sărăcăcios mobilată, era raza de lumină pentru copiii satului.

De-a lungul timpului, autoritățile au fost preocupate de întreținerea școlii, dar cu bani puțini nu se pot face lucruri mari.

Alături de acestea, un grup de cadre didactice a reușit să implementeze diferite proiecte pentru a putea achiziționa echipamente electronice (calculatoare, imprimante etc.), atât de necesare desfășurării activității instructiv-educative.

Dar timpul nu stă pe loc, e acel ”maestru de ceremonii care ne duce acolo unde se cuvine să fim, avansăm, ne oprim, dăm înapoi la ordinele lui”, însă ”e bine ca timpul care se scurge să nu ne macine și să ne piardă asemenea unui grăunte de nisip, ci să ne împlinească, e bine ca timpul să fie o construcție”.

Pentru oamenii dedicați, timpul nu macină, ci construiește, el sprijină acei oameni care se remarcă prin fapte și lucruri mărețe, acei oameni în urma cărora se vede ceva.

Astfel de oameni au reușit să schimbe fața școlii, să schimbe condițiile de învățare ale elevilor din Valea. Au accesat Programul Național de Dezvoltare Locală, și au reușit să obțină finanțare pentru extindere/reabilitare/modernizare pentru unități de învățământ preuniversitar.

Astfel că în prezent unitatea funcționează cu 6 săli de clasă la care se adaugă grădinița cu program normal. Sălile de clasă au dotări de ultimă generație, mobilierul sărăcăcios a fost înlocuit cu unul nou și modern în fiecare sală de clasă, inclusiv sala de grădiniță este dotată cu mobilier specific, cu jocuri și jucării atractive. Toate sălile de curs, inclusiv grădinița, au televizoare și calculatoare noi, de calitate superioară, pentru realizarea lecțiilor într-o manieră modernă și atractivă. Școala dispune acum de o bună conexiune la internet.

Totul a fost modernizat (holurile au fost placate cu gresie), sălile de curs au parchet laminat, iar condițiile igienico-sanitare sunt cu totul și cu totul deosebite.

Recunosc, nu mi-a fost deloc ușor să vorbesc despre munca unor oameni minunați, nu pentru că n-ar exista cuvinte, ci pentru că îmi este greu să le aleg pe cele mai meșteșugite, căci munca se cere apreciată prin fapte, nu doar prin cuvinte.

Prof. Bertea Emanuela

Din confesiunile unui dascăl de la țară... pentru țară

Scriu aceste rânduri de pe poziția unui om care a avut de înfruntat și regimul comunist, dar și regimul democratic. Nu am pretenția să fiți de acord cu mine, fiecare om are dreptul la opinie, este dator să-și spună liber părerea, atât timp cât are curajul răspunderii și semnează cele scrise. Nu trăim pe vremea lui ”Anonymus”, pe care îl contestă și ai săi, de teamă că ne este nouă (ca nație) bine.

Voi porni, așa cum este normal, de la începuturi. M-am născut într-o familie modestă, ”origine socială sănătoasă”, tata muncitor, mama țăran cooperator, cum se zicea pe atunci.

Vremuri grele, lipsuri de tot felul, dar dacă munceai, te descurcai. Nu folosesc ”descurcai” din ziua de azi, fiecare se descurca prin munca cinstită pe care o făcea. Așa s-a descurcat și familia mea, a putut să treacă peste greutăți cu ajutorul lui Dumnezeu care le-a dat sănătate și putere pentru a le depăși.

Clasele primare le-am făcut într-o casă naționalizată (nu știam la vremea aceea ce înseamnă acel cuvânt). Eram copii mulți, clase paralele, însă doamna învățătoare Vîlceanu (Dumitrașcu, după soț) a fost pentru noi mai mult decât o învățătoare, a fost ca o a doua mamă. Ne-a învățat primele (poate) reguli de comportament (mamele aveau puțin timp fiind ocupate cu muncile, atât la CAP, cât și în gospodărie). Îmi amintesc că primele reguli de igienă le-am dobândit de la doamna învățătoare, căreia i-am purtat și o să-i port un respect deosebit.

Pe atunci, anii ”60, prima organizație pentru copii era ”pionierii”. Ce mândru am fost atunci când, la sfârșitul clasei a II-a, am primit cravata roșie cu tricolor, semn al recunoașterii faptului că învățam bine. Se uitau colegii la noi cu invidie, motivația pentru învățătură era mult mai mare.

Gimnaziul, treapta imediată în învățământ, reprezenta încă o etapă în pregătirea noastră. Ne reuneam copii din toată comuna. Condițiile erau destul de grele: drumuri vai și amar, distanțe destul de mari față de școala de la centrul comunei. Veneau copiii peste două dealuri și printr-o matcă; găseau însă o atmosferă caldă și la propriu, și la figurat. Acum, nu vine microbuzul, nu merge copilul la școală, ba dacă s-ar putea să fie așteptat fiecare, să fie stație la fiecare poartă.

Examenul de maturitate l-am susținut odată cu admiterea la liceu. Era primul examen din viața noastră ca viitori liceeni, și chiar dacă îl susțineam la o vârstă când încă nu realizam ce înseamnă ”matur”, era practic un concurs, fiindcă eram admiși doar cei care meritam.

Cu ce bucurie așteptam începerea cursurilor la cel mai renumit liceu al Gorjului – Liceul ”Tudor Vladimirescu” – liceu ce poartă numele unei personalități ilustre a zonei noastre. Ne bucuram fiindcă ne reuneam copii de pe tot cuprinsul județului. Îmi amintesc când pășeam în curtea liceului, toți îmbrăcați în uniformă, cu numere și șapcă, uniforma care ne făcea pe toți egali, indiferent de originea socială și din ce parte a județului veneai. Cu atât mai mare era satisfacția noastră când, după perioada de tatonare, ne dădeam seama că toți suntem egali ca drepturi și îndatoriri, toți eram elevii aceluiași prestigios liceu.

Purtăm în inimi numele unor mari dascăli ai acelui timp: regretații profesori Petrescu, Raita, Mladin, Cîrstoiu, Iliescu, Vasile etc. Ne amintim cu plăcere la întâlnirile noastre de una dintre legendele liceului, profesorul Petrescu Ștefan, profesor de biologie, care și-a permis să nu primească în sala de curs pe ministrul învățământului fiindcă i-a deranjat ora. Era clar că trebuia să fii ”doxa” de carte ca să îți permiți așa ceva. Era una, dar nu singura dintre legendele, cum ni se par acum povestirile care circulau din generație în generație și care, alături de rezultatele excepționale obținute de către elevii liceului, duceau faima Gorjului în România și nu numai. Notele obținute erau exact pe merit, deoarece acolo, în bănci, toți eram egali. Nu se practica la acea dată, nici măcar nu se știa despre ”meditații plătite”; dacă se făceau erau gratis și aveau loc în sălile liceului pentru toți cei interesați.

Anii de liceu au rămas în amintirea noastră ca anii cei mai frumoși ai unei copilării marcate și de greutăți, dar și de satisfacții pentru acea vârstă.

Ce este copilăria în ziua de azi? Exceptând pe cei năpăstuiți care sunt ” copii fără copilărie”, majoritatea copiilor nu știu să se bucure de ea. Dacă pe timpul acela ”rău”, îmbinam utilul cu plăcutul, mergeam cu vitele pe izlaz, dar practicam toate jocurile de atunci, copiii de azi nici măcar nu știu care sunt acele jocuri sau altele, fiindcă stau doar în fața calculatorului. Nu aveam la acea vârstă copii obezi, cu deficiențe de vedere, deformări ale coloanei. Cine este de vină pentru aceste boli ale copilăriei? Răspunsul este destul de complex, nu sunt eu în măsură să formulez un asemenea răspuns.

Cert este că, dacă peste ani, copiii de acum, viitori oameni maturi, ar fi întrebați despre amintirile lor din această etapă a vieții, n-ar avea ce povesti. De unde să mai fure cireșe? De unde să se mai întoarcă fără țoale de ”la scăldat”? Acum, generația actuală, generația calculatoarelor, nu știu dacă mai are vreo satisfacție ca noi atunci când ne jucam prin iarbă, mergeam și cu picioarele goale prin roua dimineții, dar eram sănătoși. Dacă se întâmpla să ne îmbolnăvim, cel mai adesea răceam, erau leacuri naturiste care-și făceau efectul imediat – cartofi cruzi la gât, picioarele în apă fiartă cu sare multă. Erau atunci doar câteva pastile: piramidon, antinevralgic, mai târziu penicilina V, și ce efecte imediate aveau! Se găseau la îndemâna tuturor, mai ales că erau și gratuite. În ziua de azi s-au desființat gratuitățile, nici măcar pentru copii nu mai există. Ce protecție a mamei și copilului avem? Ne mirăm că scade natalitatea! Cine își mai permite să aibă mai mult de un copil? Nici un interes de la autorități, de la ”vlădică la opincă” nu-și văd decât propriile interese, lor să le meargă bine, de ceilalți nu le pasă.

Încerc să mai abordez o problemă, despre care am oarece noțiuni, deoarece am plecat ”din câmp, de-acasă, de la plug”, și am trăit acele vremuri. Sigur, copil fiind, nu realizam, nu-mi dădeam seama de realitățile acelui timp.

Pornind de la procesul de colectivizare, nu pot să fac eu afirmații pentru toată țara. Ce ne-au transmis cei care s-au ocupat de acest proces poate fi mai mult sau mai puțin obiectiv. Eu mă voi referi strict la comuna noastră. Deși este cotată cu gradul IV de fertilitate, totuși aveam și noi rezultate. Toate câmpurile erau lucrate. Lucrările se făceau la timp și erau de bună calitate, erau executate mecanizat. Recolta era strânsă și de locuitorii comunei (țăranii), dar și cu ajutorul elevilor, în cazul comunei noastre. Chiar dacă existau și vremuri rele, noi, copiii, nu ne văitam că nu puteam să dăm o mână de ajutor. Chiar dacă acea practică agricolă se prelungea aproape toată luna octombrie, materia era recuperată și parcursă în întregime, dascălii știau cum s-o facă. Era cumva o relaxare pentru noi, ca și copii, nu mai trebuia să stăm închiși într-o sală de clasă.

Dacă în perioada interbelică, România ocupa locul IV în Europa la producția de grâu, ”Ciulinii Bărăganului” rămăseseră o amintire în perioada comunistă. Repartiția la noi în comună se făcea cam juma-juma cu CAP-ul. Cu toate că erau unele norme, cei din conducere mai ”închideau ochii”, nimeni nu a murit de foame în acea perioadă. Orice palmă de pământ care se putea munci mecanizat, era exploatată, la fel ca islazurile, care erau în același timp locuri de joacă pentru noi, copiii, locuri pe care nu vedeai un mărăcine, locuri pe care păștеau atât animalele CAP-ului, cât și cele ale cetățenilor. Acum, islazuri nu mai sunt, este împărăția mărăcinilor, vitele sătenilor au dispărut, pentru că generația tânără nu mai are timp, este ocupată cu telefonul și cu tableta.

Ar fi foarte multe de povestit dintr-o perioadă trăită, denigrată de unii, apreciată de alții. Doar câteva fraze vreau să adaug:

-România, țară mică, comparativă cu coloșii lumii, era în prag de a construi bomba atomică prin forțe proprii;

-România își permite să refuze ”Clauza națiunii” de la americani;

-România era singura țară din lume care, în martie 1989, lichidase orice datorie externă, ba mai mult aveau alții la noi creanțe și altele, datorii pe care poate nu și le-au mai plătit ori s-au înfruptat lacomii de atunci, afaceriștii de azi, căci visteria era plină.

Punând în balanță realizările și neajunsurile, concluzia mea este că am avut în acel timp o Epocă de Aur.

profesor Stuparu Victor

Învățarea online – necesitate și perspectivă

Societatea umană evoluează continuu, uneori cu pași mai rapizi, alteori confruntându-se cu diverse probleme și crize. În orice situație, un domeniu important și prioritar al statului trebuie să rămână educația, care, la rândul său, are nevoie de o formare continuă pentru a corespunde cerințelor actuale ale societății și să pregătească copiii și tinerii pentru a se integra activ în viața socială și personală.

Situația de criză din primăvara anului 2020, provocată de pandemia Covid - 19, a scos la iveală problemele existente în societate, care, cu certitudine, își va aduce aportul la o schimbare radicală a mentalității oamenilor.

În acest context, se resimte o schimbare radicală a sistemului educațional, pentru a-i face pe educabili să devină mai conștienți, mai flexibili și mai bine pregătiți pentru viața de mâine cu surprizele sale.

Lecțiile online, în pofida emoțiilor firești ale unui început forțat de împrejurări triste, sunt o provocare pentru cei mai mulți dintre noi, obișnuiți fiind să ne desfășurăm orele în sala de clasă.

Învățământul online deschide posibilitatea unei pregătiri structurate, coordonate și corect etapizate care reprezintă o formă de învățare la distanță, facilă, destinată celor care nu au posibilitatea de a accesa sistemul de învățământ clasic, tradițional, față în față sau adecvată unor contexte speciale.

Platformele de învăţare online, sau așa-numitele platforme e-learning sunt cele care sprijină procesul de învăţare individuală şi permit utilizatorilor să acceseze o serie de surse de informare sau de medii online de dezbatere, pe teme diverse. Acestea nu au doar rolul de a livra conţinut educaţional, ci oferă în plus şi caracteristici care imită funcţionarea unei instituţii clasice de învăţământ. Astfel că îşi fac destul de repede loc în sistemul de învăţământ, permiţând utilizarea mai eficientă a resurselor materiale, cât şi umane.

În şcoală, introducerea internetului şi a tehnologiilor moderne a dus la schimbări importante în procesul de învăţământ.

Astfel, actul învăţării nu mai este considerat a fi efectul demersurilor şi muncii profesorului, ci rodul interacţiunii elevilor cu calculatorul şi al colaborării cu profesorul. Această schimbare în sistemul de învăţământ a urmărit nişte obiective bine structurate şi anume:

- creşterea eficienţei activităţilor de învăţare;
- dezvoltarea competenţelor de comunicare;
- studiul individual.

Clasa devine un mediu virtual de învătare, iar aceasta nu mai este determinată de timp și spațiu. Lecțiile online pot prezenta același conținut și pot fi dezbătute la fel ca și lecțiile „convenționale”. Avantajul este însă faptul că aceste lecții pot fi accesate oricând și de oriunde.

Acest tip de învățământ permite pro-fesorului personalizarea cursurilor, introducerea de link-uri externe, slide-uri PowerPoint, documente de tip audio și video în clasa sa virtuală.

În contextual actual se consideră că:

- Școala are nevoie de schimbare și de adaptare la meseriile viitorului, iar schimbarea trebuie să înceapă acum, cu schimbarea mentalității profesorilor.

❖ Cert e că integrarea tehnologiei informației în educație va fi accelerată în continuare și că educația online va deveni în cele din urmă o componentă integrantă a educației școlare.

❖Nu putem neglija faptul că generația secolului XXI se identifică cu era Internetului!

❖Pentru copiii mai mici, este un joc atractiv, iar pentru cei mari, interesați și motivați, reprezintă sursa de informare, modul sigur de a rezolva orice problemă, de a învăța și de a fi evaluat. Dacă putem determina modul în care să „trezim" interesul elevului pentru studiu, atunci, resursele web apar pline de beneficii, avantaje în fața învățământului tradițional.

❖Învățământul online determină valențe formative, este modern, rapid, asigură diferențierea învățării, are o plajă largă de aplicabilitate, dar… lipsesc sentimentele, încurajările, socializarea, empatia, foșnetul filei de caiet, sunetul cretei (marker-ului) pe tablă, zâmbetul sincer și zgomotul râsului…

❖Atâta timp cât metodele de instruire rămân neschimbate, indiferent de mediul de învățare

(online sau offline) și rezultatele vor rămâne pe măsură. Acest lucru atrage atenția asupra necesității adaptării din interior a abilităților personale de pedagogie pentru a sprijini în mod activ și dedicat învățarea, atât din partea elevului, cât și a cadrului didactic.

❖Poate cel mai mare beneficiu pentru predarea online este acesta - profesorii joacă în continuare cel mai important rol în experiența de învățare.

❖Tehnologia nu poate înlocui meseria profesorului, dar se pretează ca un instrument foarte util pentru îmbunătățirea experienței atât pentru profesor, cât și pentru cursant.

❖Profesorul actual poate și trebuie să devină un profesor digital care să sprijine dezvoltarea competențelor-cheie, acordând o atenție specială în ceea ce privește sporirea conștientizării de către toți elevii și colegii a importanței dobândirii de competențe-cheie și a legăturii acestora cu societatea.

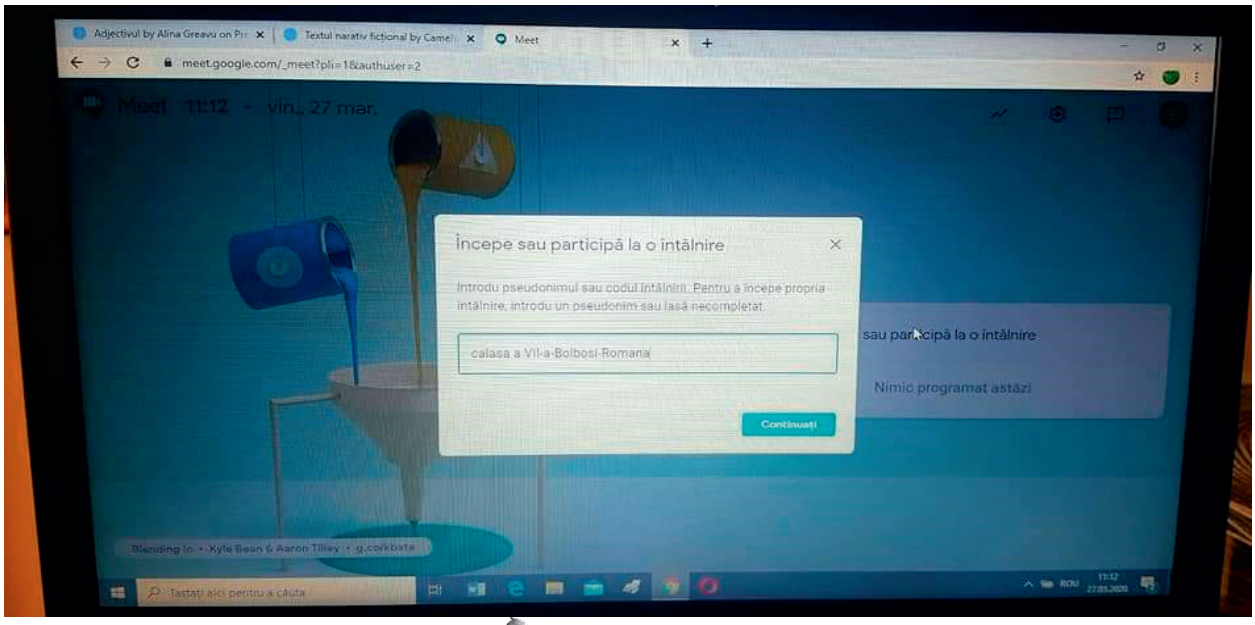
❖În contextul actual, creșterea și îmbunătățirea nivelului de competențe digitale în toate stadiile procesului de educație și formare, la nivelul tuturor segmentelor populației se dovedește a fi nu un moft sau un vis, ci o necesitate.

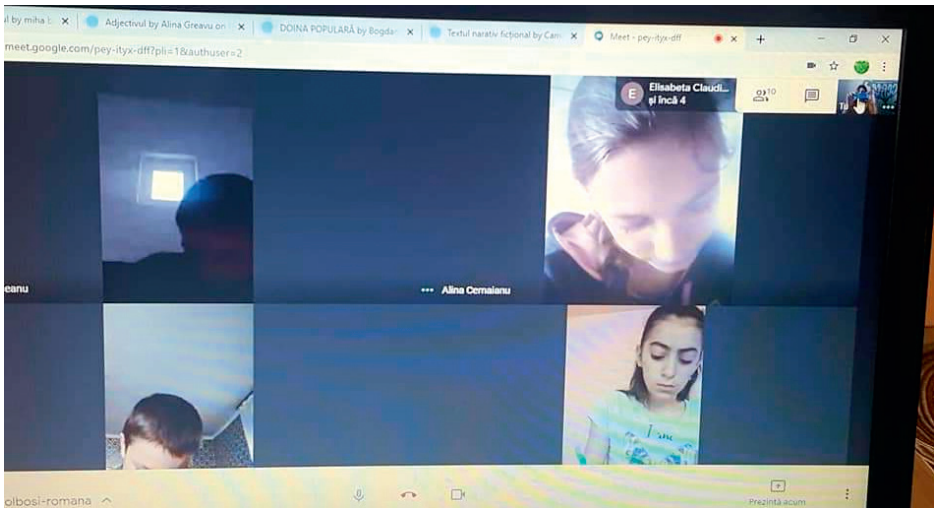
prof. înv. primar, Stănulescu Marcela

Pro și *Contra* Școlii *on-line*

În urma unui sondaj de opinie în rândul elevilor claselor V-VIII, despre efectele școlii on-line, am putut nota câteva concluzii. Pentru majoritatea elevilor, școala on-line reprezintă doar o soluție temporară de continuare a procesului educativ, dar în niciun caz nu poate înlocui școala față-în-față. Toți au fost de părere că școala on-line a adus însă și unele plusuri procesului educativ, dintre care cel mai mare îl constituie dezvoltarea competenței digitale și accesul la o diversitate de resurse materiale didactice virtuale. A venit însă la pachet și cu multe neajunsuri, atât pentru cadrele didactice, cât și pentru elevi. Dintre acestea, lipsa de interacțiune reală i-a afectat cel mai mult pe elevi, așa cum reiese din spusele lor. Mulți s-au simțit mai vulnerabili decât în sala de clasă, ezitând să-și activeze camera web. La aceste suferințe emoționale, s-au adăugat altele de natură extrinsecă, precum calitatea slabă a conexiunii la internet sau uneori lipsa totală a semnalului, mai ales în zonele izolate, calitatea precară a imaginii și a sunetului, dispozitivele necorespunzătoare, ce au condus la absentarea de la orele on-line în unele zile/perioade, la dificultatea de a înțelege noțiunile predate de către profesori și la acumularea de lacune în pregătirea lor. De asemenea, procesul de evaluare obiectivă a întâmpinat multe obstacole.

În afară de aceste generalități, am selectat și alte opinii ale elevilor, unele ilare, fiindcă zicala conform căreia ”românul face haz de necaz” prinde rădăcini încă din copilărie:

Pro școala on-line:

- Orele sunt mai scurte;

- Putem viziona diferite filmulețe și videoclipuri;

- Posibilitatea de a obține note mai mari;

- Nu trebuie să ne trezim foarte devreme;

- Pot participa și elevii puțin bolnavi;

- Posibilitatea de a dormi sau de a mânca la unele ore;

- Ne putem inspira la evaluări sau ne pot ajuta frații mai mari;

- Efectuarea orelor din pat, îmbrăcați în pijama;

- Posibilitatea de a ne ocupa și de unele treburi gospodărești în pauze, cum ar fi hrănirea porumbeilor și a iepurașilor;

- Nu trebuie să mai cărăm ghizodanele grele la școală.

Contra școala on-line

- lipsa de socializare fizică:

- pornirea camerei web;

- lipsa semnalului;

- calitatea slabă a imaginii și a sunetului;

- neparticiparea tuturor elevilor;

- petrecerea unui timp îndelungat în fața dispozitivelor;

- imposibilitatea de concentrare la unele ore;

- dorul de joacă împreună cu colegii.

Ca soluții pentru viitor, părerile au fost împărțite, dar a predominat opțiunea pentru școala față-în-față, complementată însă de tehnologia adusă în sala de clasă. O mică parte a elevilor a optat pentru școala on-line în alternanță cu școala fizică, indiferent de situație. Probabil pentru că școala on-line a venit și cu o relaxare, agreată de unii elevi mai rebeli.

Școala on-line a demonstrat însă că există alternativă în situații extreme, prin care omenirea ar mai putea trece de acum înainte.

Vîlceanu Adriana, clasa a VIII-a

Profesor în pandemie

Pamflet…pandemie…palindrom. Trei cuvinte care încep cu litera p, ca multe altele: păcăleală, proști, prostie… dar și ”profesor” (ce coincidență!). În anul palindrom - 2020 sau în anul pandemiei, am trecut prin multe schimbări pentru care nu eram pregătiți înainte de apariția ”pericolului nevăzut”, numit Covid. Ca profesor, am experimentat atât de multe în pandemia asta, încât convingerile mi s-au schimbat radical. Prima tranșă de ore online m-a fascinat, dându-mi încredere că iată, un dascăl de țară poate folosi tehnologia cu elevii săi la fel de bine ca un dascăl de oraș! Manuale digitale, prezentări în Prezi și în PowerPoint, videoclipuri, filme și alte nenumărate resurse oferite de Internet erau acum la discreția mea și le puteam utiliza pentru a face lecțiile mult mai atractive decât la școală. Dimineața mă așezam în fața laptop-ului, aranjată de sus până jos, fără a-mi pune însă pantofii cu toc…să nu o copiez pe Ioana Pârvulescu (totuși…).

A venit însă a doua rundă de online…și după trei luni de stat pe scaun, în fața desktop-ului, zi de zi, a trebuit să fac zece ședințe de kinetoterapie și să dau un sfert de salariu, iar de la ținuta impecabilă, am ajuns să predau și în halatul de casă (dată totuși cu un strat generos de ruj pe buze…așa, ca să se compenseze! Am auzit aseară la știri că un profesor universitar le preda studenților săi în chiloți, deci eu mă pot considera încă decent îmbrăcată).

Sigur că nu sunt eu în măsură să dau verdictul despre ce se întâmplă în lume, dar pot vorbi din perspectiva dascălului care a realizat la un moment dat că profesia și menirea lui se transformă treptat într-o șaradă, într-o joacă de-a școala! După ce a dispărut entuziasmul de a ne zâmbi în fiecare dimineață, de a viziona diverse materiale…au început să nu mai ”meargă” ba internetul, ba camera, ba microfonul…să strig la X-ulescu și el să îmi răspundă peste 10 minute, fiindcă avusese o nevoie urgentă sau să aștept să se lumineze, ca să îl pot vedea la față…ba să nu-l mai primească platforma școlii, că i s-a schimbat ceva pe tableta primită de la școală (și tot școala e de vină!), ba să fie ocupat să-i pună profesoarei de română o perucă în spatele camerei, ca să vadă dacă i-ar sta mai bine blondă sau roșcată (că șatenă pare prea naturală!) sau să-i implanteze păr vreunui profesor, care l-a pierdut pe altarul științei, sau…sau…până la tot felul de motive și ”trebușoare” care m-au făcut să mi se facă lehamite de tot online-ul! Nu-i pot traumatiza pe copii nici cerându-le să țină camera pornită, dar barem să-i mai cert că nu au învățat! Profesorii sunt niște clovni care

încearcă să obțină aprecierea copiilor prin tot felul de jonglerii, în timp ce părinții își ghiontesc odraslele din fotoliu: ”- Scrie, mă, ce zice aia! Tu nu auzi că aia zice să scrii?” În timp ce încerc să mă adaptez ritmului lor de înțelegere și de scriere, toată strădania mea este spartă de un glas cristalin și nonșalant: ”- Doamna, mi-au spart parola și mi-au scris numai prostii!”…”- Mai puteți spune o dată, doamna? Că nu am înțeles, s-a făcut microfonie…Doamna, la Alexandra se aude ceva urât…”, ”- Stinge, mă, microfonul!”

În cadrul ședinței online, directorul școlii ne atrăgea atenția că trebuie să fim mai fermi în ceea ce privește menținerea camerei pornite de către elevi în timpul orelor, să mizăm pe insuflarea respectului pentru a-i determina să nu o mai oprească. Asta le-am explicat și eu, dar dacă nici părinții nu mai au niciun respect față de dascălii copiilor dumnealor, este foarte greu de atins acest obiectiv. Ca o confirmare în plus, o colegă povestea că unii părinți ne fac proști. Măcar ne spun adevărul! zic eu. Bine, adevărul îl știam și noi, dar ne prefăceam că suntem deștepți dacă predăm cu internetul…proști am fost dintotdeauna, fiindcă am acceptat tot ce ni s-a spus, fără să luăm niciodată atitudine până la capăt, am acceptat lipsa de respect din partea unor părinți care n-au dat poate un examen în viața lor, am acceptat mult mai puțin decât meritățm după o jumătate de viață de examene și de inspecții, după stresul permanent provocat de hârțăgoria interminabilă și de atât de multe pretenții din toate părțile!

Și uite așa…ne jucăm de-a școala…ne jucăm de-a elevii cu profesorii, că oricum nu au ce ne face! Trăiască Internetul, trăiască Pandemia! Mi-au zis unii că ar vrea să țină pandemia asta până termină clasa a XII-a, că așa sunt siguri că vor termina și ei liceul! Poți spune că nu au dreptate?!

prof. Dima Elena

VACCINUL PE ÎNȚELESUL TUTUROR

➢Ce este un vaccin?

Vaccinul este un preparat biologic care conține microorganisme omorâte sau atenuate, ori fragmente ale acestora. În urma administrării vaccinului, apare un răspuns imun (de apărare), care ne protejează împotriva bolii produse de microorganismele patogene.

Vaccinarea și termenul de ***vaccin*** au fost introduse de Edward Jenner, medic englez care, în 1796, a realizat prima imunziare împotriva variolei.

Astăzi, vaccinarea salvează anual peste trei milioane de vieți din întreaga lume, conform estimărilor Organizației Mondiale a Sănătății (OMS). Atunci când acoperirea vaccinală este ridicată, numărul persoanelor care contractează boala se reduce considerabil. În lipsa vaccinării sau atunci când acoperirea vaccinală scade sub 90%, sunt probabile reapariția bolilor și manifestările epidemice.

Unul dintre cele mai importante rezultate ale vaccinării a fost eradicarea variolei. Ultimul caz de variolă naturală a fost înregistrat în Somalia în 1977, potrivit OMS, ceea ce a dus la încetarea vaccinării variolice. Și pentru alte boli, OMS are ca țintă eradicarea (poliomielita, rujeola), iar dacă acest deziderat va fi atins și în cazul acestor boli, vaccinarea va înceta.

Vaccinurile sunt mai sigure și mai eficace decât marea majoritate a produselor medicamentoase, producerea lor fiind extrem de minuțios controlată. Deși rare, contraindicațiile vaccinării trebuie respectate, conform indicațiilor medicale.

➢Ce tipuri de vaccin există în dezvoltare împotriva COVID-19?

Vaccinuri bazate pe proteine (vaccinuri subunitare): vaccinul conține proteine ale patogenului țintă sau fragmente din acestea obținute prin diferite procese tehnologice, dar nu și informația genetică necesară producerii lor.

Vaccinuri bazate pe vectori virali: vaccinul conține un virus modificat nepatogen (vector) în care sunt introduse fragmente din informația genetică a patogenului țintă. Unii vectori intră în celulele organismului și le furnizează informația necesară pentru a produce singure proteine ale patogenului țintă pentru a declanșa un răspuns imun, iar alții prezintă direct proteinele țintă pe suprafață.

Vaccinuri genetice: vaccinurile conțin fragmente de informație genetică de la patogenul țintă care odată ajunse în celulele de la locul administrării le permit acestora să producă singure proteine pentru a declanșa un răspuns imun. Din această categorie fac parte vaccinurile bazate pe ADN și ARN-mesager. De notat că acestea nu presupun modificarea informației genetice a persoanei vaccinate. Fragmentele genetice livrate în vaccin sunt degradate/eliminate la un interval de timp scurt după vaccinare.

Vaccinuri inactivate: vaccinul conține o formă slăbită (atenuată) sau inactivată a patogenului

care este incapabilă să producă îmbolnăvirea.

➢DE CE este importantă vaccinarea copiilor?

Este întotdeauna mai bine să previi o boală decât să o tratezi după ce s-a produs.

Boli frecvente în trecut, inclusiv poliomielita, rujeola (pojar), difterie, pertussis (tuse convulsivă), rubeola (pojar german), oreion (parotidita epidemică), tetanus, rotavirus și haemophilus influenzae tip b (Hib) pot fi în prezent prevenite prin vaccinare. Datorită vaccinului, una dintre cele mai severe boli din istorie – variola – a fost eradicată. De-a lungul anilor, vaccinurile au prevenit nenumărate cazuri de boală și au salvat milioane de vieți.

➢Imunitatea ne protejează de boală

Imunitatea este modalitatea prin care organismul previne boala.

Copiii se nasc cu un sistem imun alcătuit din celule, glande, organe și fluide localizate în întreg corpul. Sistemul imun consideră că germenii care intră în organism sunt "invadatori străini" (numiți *antigeni*) și, pentru a lupta împotriva lor, produce proteine numite *anticorpi*.

Prima dată când copilul este infectat cu un antigen specific (de exemplu, virusul rujeolei), sistemul imun produce anticorpi destinați să lupte cu acesta. Acest proces se produce în timp. De obicei, sistemul imun nu poate munci suficient de repede pentru a opri antigenul să provoace boala și copilul tot se îmbolnăvește. Totuși, sistemul imun "ține minte" acel antigen. Dacă germenul pătrunde în organism din nou, chiar dacă se întâmplă după multi ani, sistemul imun poate produce suficient de repede anticorpi care să-l oprească să provoace boala a doua oară. Această protecție este denumită imunitate. Ar fi fost ideal dacă ar fi existat o metodă prin care să oferim copiilor imunitate față de o boală fără să fie nevoiti ca mai întâi să se îmbolnăvească.

De fapt, există:

Vaccinurile - conțin aceiași antigeni (sau componente ale antigenilor) care provoacă bolile. De exemplu, vaccinul rujeolic conține virusul rujeolei. Însă antigenii din vaccinuri sunt fie distruși, fie atenuați până la punctul în care nu provoacă boala. Totuși, aceștia sunt suficient de puternici pentru a determina sistemul imun să producă anticorpi care asigură imunitate. Cu alte cuvinte, un vaccin este un substitut mai sigur pentru prima expunere a copilului la boală. Copilul primește protecție fără să fi fost bolnav. Prin vaccinare, copiii pot dobândi imunitate fară să sufere de boala pe care vaccinurile o previn.

Surse de informare:

www.cdc.gov
https://ro.wikipedia.org/wiki/ARN_mesager

prof. Mârșu Elena

Rolul activităților extrașcolare în formarea competențelor preșcolarilor

Pedagogul american Bruner (1970) considera că ”oricărui copil, la orice stadiu de dezvoltare i se poate preda cu succes, într-o formă intelectuală adecvată, orice temă”, dacă se folosesc metode şi procedee adecvate stadiului respectiv de dezvoltare, dacă materia este prezentată ”într-o formă mai simplă, astfel încât copilul să poată progresa cu mai multă uşurinţă şi mai temeinic spre o deplină stăpânire a cunoştinţelor”.

Trebuinţa de a se juca, de a fi mereu în mişcare, este tocmai ceea ce ne permite să împăcăm grădiniţa cu viaţa. Pentru a-l face pe copil să depăşească în şcoală ”greutăţile greu de învins”, important este să nu uităm că una din trebuinţele principale ale copilului este jocul. Dacă avem grijă ca obiectivele instructiv-educative să primeze, dar să fie prezentate în mod echilibrat şi momentele recreative, de relaxare, atunci rezultatele vor fi întotdeauna deosebite. În cadrul acestor activităţi, elevii se deprind să folosească surse informaţionale diverse, să realizeze colecţii, să sistematizeze date, învaţă să înveţe. Prin faptul că în asemenea activităţi se supun de bună voie regulilor, asumându-şi responsabilităţi, copiii se autodisciplinează. Cadrul didactic are, prin acest tip de activităţi, posibilităţi deosebite să-şi cunoască preşcolarii, să-i dirijeze, să le influenţeze dezvoltarea, să realizeze mai uşor şi mai frumos obiectivul principal al grădiniţei şi al învăţământului primar – pregătirea copilului pentru viaţă. În legătură cu dezvoltarea creativităţii copiilor, pot fi date educatorilor următoarele îndrumări: gândirea creativă şi învăţarea din proprie iniţiativă trebuie încurajate prin laudă. Trebuie promovat modul variat de abordare a problemelor de manipulare a obiectelor şi a ideilor. Preşcolarii trebuie să fie îndrumaţi să dobândească: o gândire independentă, nedeterminată de grup, toleranţă faţă de ideile noi, capacitatea de a descoperi probleme noi şi de a găsi modul de rezolvare a lor şi posibilitatea de a critica în mod constructiv. Înainte de toate, este însă important ca profesorul însuşi să fie creativ.

Activităţile extracurriculare contribuie la gândirea şi la completarea procesului de învăţare, la dezvoltarea înclinaţiilor şi aptitudinilor preşcolarilor, la organizarea raţională şi plăcută a timpului lor liber. Având un caracter atractiv, copiii participă într-o atmosferă de voie bună şi optimism, cu însufleţire şi dăruire, la astfel de activităţi. Potenţialul larg al activităţilor extracurriculare este generator de căutări şi soluţii variate. Succesul este garantat dacă ai încredere în imaginaţia, bucuria şi în dragostea din sufletul copiilor, dar să îi laşi pe ei să te conducă spre acţiuni frumoase

şi valoroase. Scopul activităţilor extraşcolare este dezvoltarea unor aptitudini speciale, antrenarea elevilor în activităţi cât mai variate şi bogate în conţinut, cultivarea interesului pentru activităţi socio-culturale, facilitarea integrării în mediul şcolar, oferirea de suport pentru reuşita şcolară în ansamblul ei, fructificarea talentelor personale şi corelarea aptitudinilor cu atitudinile caracteriale. Activităţile extraşcolare se desfăşoară într-un cadru informal, ce permite elevilor cu dificultăţi de afirmare în mediul şcolar să reducă nivelul anxietăţii şi să-şi maximizeze potenţialul intelectual.

Oricât ar fi de importantă educaţia curriculară realizată prin procesul de învăţământ, ea nu epuizează sfera influenţelor formative exercitate asupra copilului. Rămâne cadrul larg al timpului liber al copilului, în care viaţa capătă alte aspecte decât cele din procesul de învăţare şcolară. În acest cadru, numeroşi alţi factori acţionează pozitiv. Vizitele la muzee, expoziţii, monumente şi locuri istorice, case memoriale – organizate selectiv – constituie un mijloc de a intui şi preţui valorile culturale, folclorice şi istorice ale poporului nostru. Ele oferă elevilor prilejul de a observa obiectele şi fenomenele în starea lor naturală, procesul de producţie în desfăşurarea sa, operele de artă originale, momentele legate de trecutul istoric local, naţional, de viaţa şi activitatea unor personalităţi de seamă ale ştiinţei şi culturii universale şi naţionale, relaţiile dintre oameni şi rezultatele concrete ale muncii lor, stimulează activitatea de învăţare, întregesc şi desăvârşesc ceea ce elevii acumulează în cadrul lecţiilor. Spectacolele constituie o altă formă de activitate extracurriculară în şcoală, prin care copilul face cunoştinţă cu lumea minunată a artei. Deşi această formă de activitate îl pune pe copil în majoritatea cazurilor în rolul de spectator, valoarea ei deosebită rezidă în faptul că ea constituie o sursă inepuizabilă de impresii puternice, precum şi în faptul că apelează, permanent, la afectivitatea copilului. Astfel de activităţi sunt de o reală importanţă într-o lume dominată de mass-media şi ne referim la televizor, calculator și internet, care nu fac altceva decât să contribuie la transformarea copiilor noştri în nişte persoane incapabile de a se controla comportamental, emoţional şi mai presus de toate slab dezvoltaţi intelectual. Se ştie că, începând

de la cea mai fragedă vârstă, copiii acumulează o serie de cunoştinte, punându-i în contact direct cu obiectele şi fenomenele din natură. Activităţile de acest gen au o deosebită influenţă formativă, au la bază toate formele de acţiuni turistice: plimbări, excursii, tabere, colonii. În cadrul activităţilor organizate în mijlocul naturii, al vieții sociale, copiii se confruntă cu realitatea și percep activ, prin acțiuni directe, obiectele, fenomenele, anumite locuri istorice. Fiind axate în principal pe viața în aer liber, în cadrul acțiunilor turistice, preșcolarii își pot forma sentimentul de respect și de dragoste față de natură, față de om și de realizările sale. În urma plimbărilor, a excursiilor în natură, copiii pot reda cu mai multă creativitate și sensibilitate, imaginea realității, în cadrul activităţilor de desen şi de modelaj, iar materialele pe care le culeg sunt folosite în activitățile practice, în jocurile de creaţie. La vârsta preşcolară, copiii sunt foarte receptivi la tot ce li se arată sau li se spune în legatură cu mediul, fiind dispuşi să acţioneze în acest sens. Ca educatoare, trebuie să oferim în mod gradat, în acord cu particularităţile de vârstă, cunoştinţe ştiinţifice, să organizăm activităţi educative privind protejarea mediului înconjurător.

BIBLIOGRAFIE:

* Cernea, Maria, Contribuţia activităţilor extracurriculare la optimizarea procesului de învăţământ, în " Învăţământul primar" nr. 1 / 2000, Ed. Discipol, Bucureşti;

* Ionesc, M., Chiş, V., Mijloace de învăţământ şi integrarea acestora în activităţile de instruire şi autoinstruire, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2001;

* Vlăsceanu, Gheorghe, coord., Neculau, Adrian, Şcoala la răscruce. Schimbare şi continuitate în curriculumul învăţământului obligatoriu. Studiu de impact, Editura Polirom, 2002.

prof. înv. preşcolar, Sorescu Claudia
Grădinița cu Program Normal Bălăcești

Proiectul Euro Informatica și Euro Electronica pentru elevii din Bolboși

Ținând seama de potențialul educativ al activităților extrașcolare, chiar și în context pandemic, Școala Gimnazială ”Nicolae Costescu” Bolboși a încheiat la începutul lunii octombrie 2020 un

parteneriat cu ”Euro Education Federation”, pentru implementarea proiectului ”Euro Informatica și Euro Electronica”. Proiectul a fost finanțat de Organizația Meet and Code, susținută la nivel european de compania SAP, care sprijină activități din domeniul IT în perioada Europe Code Week. În România, inițiativa Meet and Code este coordonată de Asociația Techsoup. Din 2010, aceasta creează și oferă resurse IT și experiențe de învățare a tehnologiei pentru organizații nonprofit, tineri și profesori. Asociația Techsoup este câștigătoare a premiului Digital Skills for Education din cadrul European Skills Awards în 2017, competiție organizată de Comisia Europeană. Obiectivul major al proiectului l-a constituit dezvoltarea interesului elevilor pentru studiul informaticii și al electronicii, precum și pentru acceptarea diversității culturale.

Evenimentul s-a desfășurat în zilele de 24 și 25 octombrie (sâmbătă și duminică) în laboratorul de informatică al școlii, care a fost dotat de curând, cu

sprijinul Primăriei Bolboși, cu 18 calculatoare noi. Respectând toate regulile impuse de contextul pandemic în care ne aflăm, 30 de elevi selectați, începând de la clasa a II-a până la clasa a VI-a, au participat cu entuziasm la toate activitățile, supravegheați de către profesorii de informatică și de fizică. Coordonatorul proiectului, președintele Euro Education Federation, Marius Ionescu, le-a asigurat copiilor, în funcție de nevoile fiecăruia, cursuri de informatică (sâmbătă) și cursuri de electronică (duminică) pe 3 niveluri: începători, mediu și avansați. Elevii Școlii ”Nicolae Costescu” au putut să-și îmbogățească cunoștințele de informatică, experimentând lucrul cu aplicații și medii de procesare grafică/audio/video avansate sau să măsoare valorile componentelor în circuite, să lucreze cu diode și tranzistori, rezistențe și condensatori, cu tancuri și roboței în cadrul orelor de electronică.

Din mărturisirile tuturor celor implicați, mai ales ale copiilor, a rezultat că a fost o experiență pe cât de utilă, pe atât de plăcută.

”La început, ni s-a părut puțin dificil, dar apoi a început să ne placă”, a spus o elevă din clasa a V-a. ” Mi-a plăcut, mai ales, cursul de electronică. Totul este mai interesant când descoperi lucruri noi experimentând practic. M-am bucurat enorm când am reușit să pun în funcțiune tancul de jucărie, doar prin atingerea unor fire”, a declarat un elev din clasa a VI-a.

La finalul proiectului, toți elevii participanți au primit diplome și mici cadouri utile: stick-uri USB, căști, agende, pixuri și dulciuri.

Chiar dacă pandemia de coronavirus ne-a impus multe restricții, trebuie să continuăm împreună misiunea pentru dezvoltarea generațiilor viitoare, consolidând pe cât posibil relațiile dintre educația școlară și cea extrașcolară, în scopul modelării personalității copiilor. Cu prudență, dar cu perseverență!

E.D.

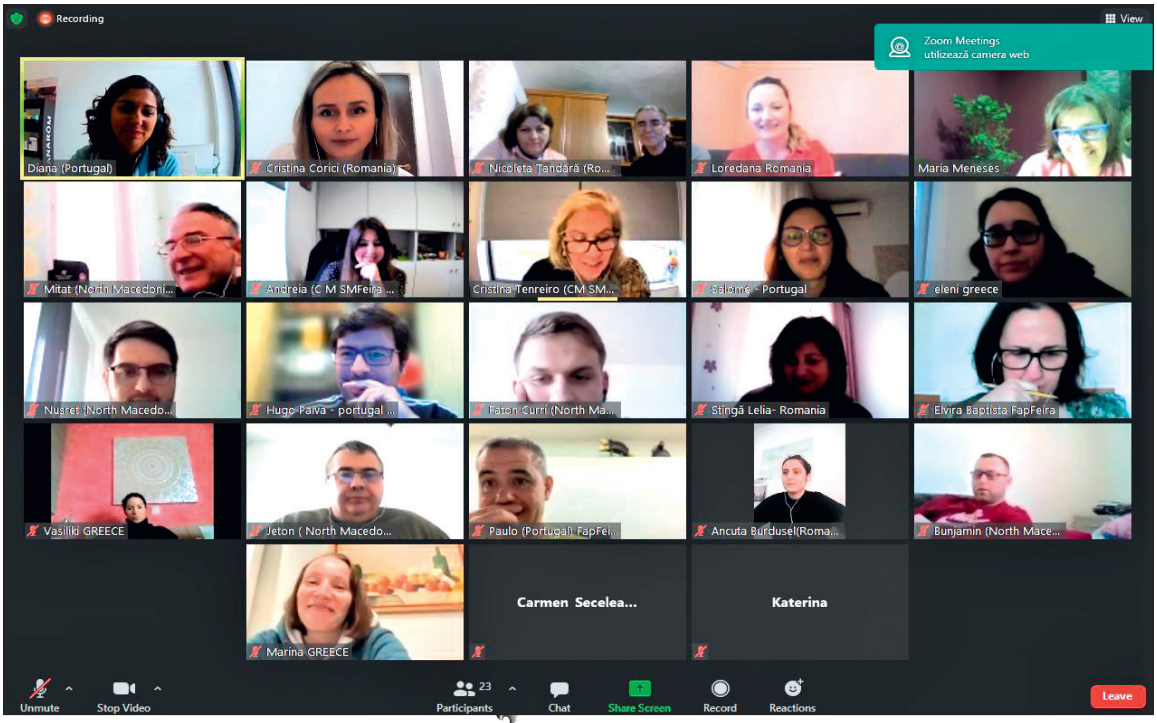
Challenge to connect

Proiect internațional Erasmus+ la Asociația Părinților din Bolboși

Proiectul ***Challenge to connect*** este un proiect internațional, finanțat de Uniunea Europeană prin Programul Erasmus +, Parteneriate Strategice din domeniul Educației Adulților, în cadrul căruia **Asociația Părinților cu Inițiativă Bolboși (APIB)** este coordonator, iar partenerii noștri sunt organizațiile din Grecia, Portugalia și Macedonia. Obiectivul general al proiectului este creșterea nivelului de implicare al părinților din organizațiile partenere prin activități de formare destinate trainerilor/ educatorilor în domeniul comunicării și alfabetizarii familiale. Ca **obiective specifice** ne-am propus:

- Schimb de experiență și practică între 20 de educatori/traineri din organizațiile partenere, pe tema implicării parentale, în special în rândul părinților cu un nivel scăzut de calificare;

• Dezvoltarea de cunoștințe și de instrumente în domeniul comunicării și alfabetizării familiei prin participarea la 4 ateliere internaționale;

• Dezvoltarea competențelor de alfabetizare și a abilităților sociale în rândul a 320 de părinți din țările partenere în vederea creșterii implicării parentale prin dezvoltarea unui program de alfabetizare familială în comunitățile locale pe o perioadă de 3 luni.

Grupul-țintă este format din 20 de educatori/ traineri din organizațiile partenere implicați în educația parentală.

Activitățile proiectului sunt:

• Întâlniri transnaționale de management al proiectului – Întâlnire transnațională în România;

• Activități de învățare, predare și formare – C1. Modele de implicare parentală în țările partenere – în Portugalia;

• Activități de învățare, predare și formare – C2. Comunicare efectivă – în România;

• Întâlniri transnaționale de management al proiectului – M2. Evaluare intermediară în Macedonia;

• Activități de învățare, predare și formare – C3. Alfabetizare familială în Grecia;

• Activități locale – Implementarea programului de alfabetizare a familiei – în toate țările partenere;

• Activități de învățare, predare și formare – C4. Dezvoltarea de parteneriate efective pentru a sprijini educația locală – în Macedonia;

• Întâlniri transnaționale de management al proiectului – M3. Evaluare finală în Portugalia.

Prima activitate s-a desfășurat cu succes pe data de 17 ianuarie 2020, în România, unde APIB a găzduit prima întâlnire de management din cadrul proiectului. La întâlnirea de lucru au participat reprezentanți ai organizațiilor partenere din Grecia, Portugalia și Macedonia.

A doua activitate a fost decalată, din cauza pandemiei de coronavirus. Pentru că realizarea ei fizică nu s-a putut realiza în aprilie 2020, așa cum fusese inițial programată în Portugalia, s-a desfășurat abia în perioada 12-20 februarie 2021, în sistem on-line. A fost o activitate de învățare virtuală în cadrul proiectului, denumită *Modele de implicare parentală*, găzduită de partenerul nostru Fap-Feira, iar formarea educatorilor noștri au vizat strategiile de implicare parentală, dezbateri cu privire la tipuri de instruire și de educație parentală.

Participarea la acest proiect, încă nefinalizat, este o mare oportunitate pentru noi. Cel mai important beneficiu este experiența. Am învățat cum să fim mai deschiși, să ne implicăm în activități și să împărtășim informații.

prof. înv. preșcolar,
Pomaga- Giosu Loredana

Cum mă văd peste 5 ani?

(răspunsurile elevilor clasei a VIII-a, Generația "Mască" – 2021)

Bărbulescu Mituică Mădălina: Mai întâi îmi doresc să obțin un rezultat bun la Evaluarea Națională de la sfârșitul clasei a VIII-a și să fiu admisă la un liceu bun. Sunt cam nehotărâtă în privința acestei alegeri, dar am în vedere două opțiuni: Colegiul Național "George Coșbuc" din Motru și Colegiul Național "Ecaterina Teodoroiu" din Târgu Jiu, specializarea filologie. Poate lucrurile se vor schimba după examen, rămâne de văzut. După terminarea liceului și promovarea bacalaureatului, vreau să îmi încerc norocul la Academia de Poliție. Pentru asta, îmi va trebui o condiție fizică mai bună și multe cunoștințe. Îmi voi da silința să reușesc, orice ar fi. Chiar dacă voi cădea de mai multe ori, mă voi ridica de fiecare dată, mă voi "scutura de praf" și voi merge înainte, fiindcă sunt o fire încăpățânată, nu renunț ușor, mai ales dacă îmi doresc ceva foarte mult. Cam atât pentru următorii 5 ani. Știu că sunt visuri mari, că sunt greu de realizat, dar eu sunt singura de care depinde realizarea lor.

Bilea Gheorghe: Sper să termin un liceu sau o școală profesională și să pot pleca la muncă în străinătate. Cred că mă voi schimba mult în ceea ce privește gândirea și comportamentul. Știu că viața este imprevizibilă și întotdeauna va apărea ceva la care nici nu mă gândeam.

Mă aflu într-o perioadă delicată acum, dar peste 5 ani sper să fiu mai bine, să am un loc de muncă și banii mei, pentru a-mi putea întemeia o familie.

Brînză Adriano Sorin: Îmi doresc ca în viitorii 5 ani să termin o școală, în urma căreia să mă calific într-o meserie și să pot obține un job bine plătit. Îmi doresc să iubesc și să fiu iubit. Nu contează unde voi fi peste 5 ani, cu condiția să fiu acolo unde n-aș fi îndrăznit să mă visez.

Călugăru Emil Petrișor: După absolvirea clasei a VIII-a și susținerea Evaluării Naționale, sper să intru la un liceu din Târgu Jiu, profilul mecanică. După liceu, îmi doresc să îmi deschid un service auto, o afacere personală. După aceea, voi mai vedea...

Cercel Timeea Monica: Mă aflu într-o perioadă dificilă a vieții mele...Dacă până acum credeam că îmi va fi mult mai ușor să fac unele alegeri, acum realizez că m-am înșelat. Nu pot spune că nu știu ce să fac cu viața mea, dar totuși este dificil. Sper să fiu admisă la liceul la care visez. Voi munci din greu pentru a-mi împlini visul. Îmi doresc să fiu apreciată, să fiu un model prin atitudine față de mine însămi, față de viața mea și față de cei din jurul meu. Îmi doresc să realizez o mulțime de lucruri, dar știu că drumul meu este la început și vor fi multe obstacole în calea mea.

Corcoveanu Ionuț Alexandru: Să fiu sincer, nu am un plan precis. Ce știu însă este că vreau să lucrez în agricultură, pentru că îmi place foarte mult să muncesc, și doresc să capăt mai multă experiență în acest domeniu. Agricultura continuă să rămână un sector vital de activitate pentru un bun nivel de trai al oamenilor. Îmi doresc să am propria afacere în acest domeniu și să contribui la starea de bine a țării.

Fețanu Ștefania Nicoleta: Peste 5 ani? Am multe visuri, dar iată că a sosit momentul să decid care sunt realizabile. Cel mai mult îmi doresc să iau note bune la examenul care ne așteaptă, să intru la un liceu bun, profil filologie. După cei 4 ani de liceu, vreau să iau bacalaureatul și să dau admitere la facultatea de Litere, pentru a deveni profesor. Îmi doresc să urmez această facultate pentru că doamnele profesoare de la Școala Gimnazială ”Nicolae Costescu” Bolboși mi-au arătat cât de uimitoare pot fi prin felul în care predau, încât copiii să înțeleagă și să le iubească. Dumnealor mi-au demonstrat că a fi profesor este ceva de vis și asta mă determină să îmi doresc a urma și eu această carieră.

Giosu Andreea Florentina: Cum mă văd peste 5 ani? Este o întrebare pe care mi-am pus-o de multe ori, deoarece eu mă gândesc mereu la viitor când iau o decizie, pentru a vedea dacă îmi aduce beneficii sau dezavantaje. Mă văd având un job care îmi va aduce satisfacție; cel mai mult mi-ar plăcea să lucrez într-o firmă de mare succes. Cred că peste 5 ani voi avea o mașină personală și poate, un prieten.

Smeu Diana Emilia Andrada: Gândul la această întrebare mi-a dat șansa de a-mi analiza obiectivele, dorințele și ambițiile. În 5 ani știu că vreau să am lucrurile de bază ale vieții: familie, fericire și oportunitatea de a-mi urmări visurile. Peste 5 ani îmi voi găsi și omul cu care să-mi clădesc un viitor și cu care să pot realiza multe lucruri frumoase. În ceea ce privește educația mea, vreau să termin o facultate și un master.

Vîlceanu Ana Adriana: Unde și cum mă văd eu peste 5 ani? Puțin cam complicat! Dar conturul îl văd. În primul rând, mă văd studentă în anul întâi la facultatea de medicină din Timișoara. Acolo aș vrea să ajung și sper să reușesc. Bineînțeles că voi munci pe brânci. Nu-mi place să renunț la ceea ce mi-am propus. În ceea ce privește modul de gândire, sunt sigură că mediul și interacțiunile sociale mă vor determina să am altă viziune asupra vieții.

Vîlceanu Alexandru: În următoarele două luni voi susține Evaluarea Națională de la sfârșitul clasei a VIII-a. Îmi doresc note bune, pentru a putea intra la Colegiul Național ”Spiru Haret” din Târgu Jiu, specializarea filologie sau științe sociale. Nu mă voi stresa foarte tare în primii trei ani de școală, dar în clasa a XII-a voi învăța foarte mult ca să obțin niște note mari la bacalaureat. Mă voi axa apoi pe ceea ce îmi doresc să devin eu în viață. Meseriile care mă atrag sunt cele de bucătar și de instructor de fitness. Aș vrea să am propria sală, la care să vină mulți oameni, cu abonament lunar. Dacă mă voi strădui puțin, le voi putea realiza pe ambele, dar nu cred că voi mai avea timp și pentru mine.

Vînătoru Georgiana: Peste 5 ani... Am multe de realizat, dar rămâne de văzut cât voi reuși. Mă văd studiind la o facultate de medicină, cu un viitor strălucit în față. Până atunci, trebuie să obțin note bune la Evaluarea Națională, ca să pot fi admisă la Colegiul Național ”George Coșbuc” din Motru, profilul științele naturii. În ceea ce privește personalitatea, aș vrea să devin mai încrezătoare în forțele proprii, să pot fi eu însămi în orice situație, să dau dovadă de respect, de o educație corectă.

Vladu Daniel: Peste 5 ani? Mă văd tot Robert cel vorbăreț, zâmbăreț și optimist, dar mai bogat sufletește. Îmi doresc să realizez multe, însă în limita posibilităților mele: un job, o iubită, o mașină și mulți prieteni.

Poesis * Poesis * Poesis

1 Martie

Zi minunată, ai sosit!
Cu mângâieri de zâmbet cald,
Cu soarele la răsărit
Să porți cu tine șnurul alb,
Cu roșul-purpuriu, cu trifoiaș,
Cu gând curat și fericire,
Cu bucurie și iubire,
Cu zâmbet suav de copilaș.

Simidreanu Elena-Daniela
clasa a V-a, Școala Gimnazială Valea

Reply

Spre cerul frumos privesc
Și încep să-mi amintesc
De copilul ce eram
De viitorul ce-l doream.

Eu voiam a deveni
Un om mare într-o zi
Am visat la mult respect
Și multă iubire-n piept.

Dar se pare c-am greșit
Viața iarăși m-a plesnit
Și m-a făcut să îmi doresc
Ca mare să nu mai cresc...
Și să pot copilări
Toată viața-ntre copii.

Bărbulescu-Mituică Mădălina, clasa a VIII-a

Copilăresc...

Copilăresc acum cât pot
Căci mai târziu nu mă întorc
Încerc să fac tot ce se poate
Acum când totul îmi dă roade.

Când vântul lin al bătrâneții
Alungă anii tinereții
Vocea se îngroașă, ridurile-apar
Bucurii și zâmbete dispar.

Stresul te omoară, lumea este rea...
Vreau să copilăresc mai mult
În lumea mea!

Bărbulescu-Mituică Mădălina, calasa a VIII-a

De câte ori...

De câte ori am încercat
De tine să mai dau...
Te-am întâlnit pe stradă
Erai așa frumoasă...

Ochii tăi adânci
Erau ca un mister
De-aș mai putea o dată
De tine ca să dau
Nu te-aș mai lăsa să pleci!

Tănasie Bianca, clasa a VIII-a
Școala Gimnazială "Ion Vîlceanu" Dragotești

Februarie

Luna asta-i capricioasă
Și uneori foarte geroasă
Flori de gheață pe la geamuri
Și-nghețate-s multe ramuri.

Luna asta-i cunoscută
Cu o iarnă mai nevrută
Știți de ce lună vorbesc?
De februarie, firesc!

Nicolovici Alexandra, clasa a V-a
Școala Gimnazială "Ion Vîlceanu" Drugotești

Ghiocelul cel firav

În fața casei mele
A ieșit un ghiocel
Mic, firav, scos din zăpadă
E atât de frumușel!

Are frunze lunguțele
Și petale mititele,
Poartă mândru albul frac
Alte haine nu îi plac.

Dintre toate florile
Când dispar ninsorile
El e primul ce apare
Deodată, după soare.

Ciciu Adelina-Maria
clasa a III-a, Școala Gimnazială Valea

Indiferență

Te priveam fără-ncetare
Te vedeam ca pe un soare
Dar ție nu-ți păsa
Ai profitat de viața mea.

Am început să te iubesc
Fără să cred că eu greșesc
Nu ți-a păsat, m-ai ignorat
Și în urmă m-ai lăsat...

Opt

Anul ăsta-i complicat
De examene am dat
Toată lumea-i panicată
Și de virus speriată.

Clasa a opta este grea
Încărcată este prea
Dar cu toate astea, este
Final de primă poveste.

Cercel Timeea, clasa a VIII-a

Ghiocelu cel isteț

Ghiocelul cel isteț
Micul nostru zâmbăreț
s-a gândit să se trezească
și să ne înveselească.

Fericit deosebit
Și chiar foarte obosit
Căci de mult se străduiește
Să ne dea de veste.

Vrea să fie dăruit
De cei ce iubesc
Și cu drag apreciat
De cei ce-l primesc.

Știrbu Magdalena, clasa a VII-a

Măicuță dragă

Oricât de mult ai căuta
În lumea asta toată,
n-ai să găsești oricât ai vrea
măicuță ca a mea.

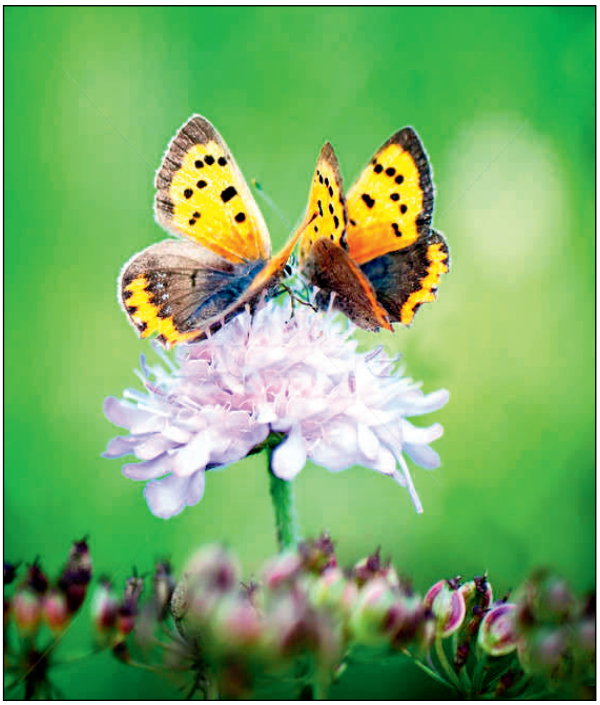
Din zori și până-n seară
Mereu mă îngrijește,
O port în gând, în suflet
Ce mult ea mă iubește!

E bună și-nțeleaptă
O știe o lume-ntreagă
Mulți ani să fim alături,
Mulți ani, măicuță dragă!

Ciciu Daria
Clasa a V-a, Școala Gimnazială Valea

Parfum de primăvară

Primăvara a sosit
Iarba verde a –ncolțit,
Zumzet vesel de albine
Și cu vesel ciripit.

Blândul soare iubitor
Este binefăcător...
Sub ploaia caldă, dar ceresc,
Mugurașii înfloresc.

Pământul înmiresmat
La viață a revenit
Tot în jur e minunat
Copii cu zmeie au ieșit.

Băzăvan Maria Patricia
Clasa a III-a, Școala Primară Bălăcești

Prea devreme...

Prea devreme m-am îndrăgostit
Prea devreme m-ai vrăjit
Cu ochii, cu buzele tale
Ce doar mie mi-aduc alinare.

Prea devreme ți-am dat dragostea
Prea devreme mi-ai luat inima
Cu trucuri nemaiîntâlnite
Cu gesturi imediat iubite...

Smeu Diana, clasa a VIII-a

Primăvară

Din zăpadă a ieșit
O floare minunată, albă
Să ne vestească negreșit
Că primăvara a sosit.

Zbor uluitor de ciocârlii,
În zori de zi aduci
Zâmbet stingher de vânt hai-hui
Cântând pe la răscruci.

Milodin Elena-Daniela
Clasa a V-a, Școala Gimnazială Valea

Pentru tine...

Cu sufletul în brațe
Mă gândesc la tine
Nu mai știu nimic
Dacă tu ești bine...
Și mă întreb mereu
De ce nu spui ce simți
Mă lași să-mi fie greu...
Doar câteva cuvinte
Spuse doar de formă:
"Lasă, că sunt bine...
Asta-i pentru tine!"

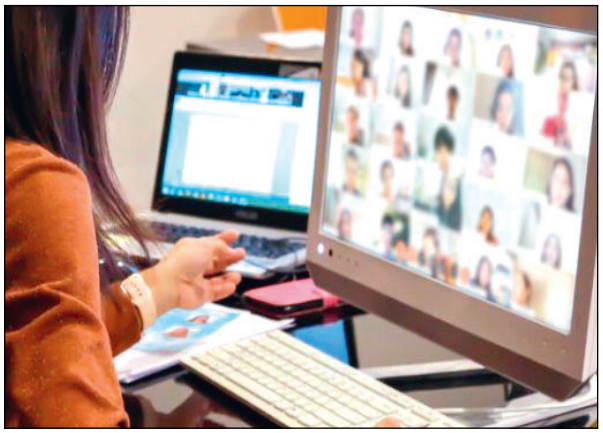
Bărbulescu-Mituică Denisa,
clasa a VII-a

Școala online

Școala online iar ne-a trezit
Și pe toți ne-a-mbolnăvit
Când ne rugam plini de speranță
Să ajungem față-n față.
Și elevii...ce să zic?
Unii dorm, nu zic nimic
Copiuțe pregătesc
Pe profesori păcălesc
Pentru test, pentru-ascultare
Ca să ia o notă mare...
Doamne, alungă astă boală
Ca să ne vedem la școală!

Bărbulescu-Mituică Denisa,
clasa a VII-a

Zile de februarie

Zilele sunt friguroase
Și uneori foarte voioase
Ninge, ninge-ncet și rar
Parcă-ar fi de sus un dar.

Râul cristalin îngheață
Și în aer e doar ceață
Hai să ne bucurăm acum
Mai târziu nu avem cum!

Baloșin Gabriela, clasa a V-a
Școala Gimnazială Ion Vîlceanu" Dragotești

Zi de februarie

Zile de februarie,
E mare sărbătoare
s-au întors copii la școală
chiar de-i pandemie-n țară.
-Valentine's Day minunat
Voiam cu zăpadă întâmpinat
Dar zăpada s-a topit
Și florile-au înflorit.

Ghiocel alb înmiresmat
Cu multă grijă l-a luat
În buchet l-a aranjat
Și Cosminei i l-a dat.

Necșulea Maria Cosmina, clasa a V-a
Școala Gimnazială "Ion Vîlceanu" Dragotești

"Strada mea cu sentimente" de elevii clasei a V-a

(după "O stradă cu sentimente", de Ana Blandiana)

Strada mea este o stradă minunată
Plină de case colorate
Unele mai tinere, altele mai bătrâne…
Perdelele trezite de vânt
Se bucură de ușoara adiere
Casa din stânga mea este veche și tristă
Pentru că nimeni nu o mai vizitează.
Casa din dreapta mea este veselă și curioasă
Vrea să știe de ce zboară păsările și ea nu…
Iar casa mea și-ar dori să descopere lumea
mi-a spus mie într-o seară…șșșt!

Grindeanu Alexandra

Căsuța galbenă dintre stejari
E visătoare, adormită.
Se mai trezește și imită
Vrabiile din arțari.
Vecina ei e supărată!
s-a enervat deodată toată,
fiindcă zgomotele laolaltă
i-au tăiat pofta de-ndată.

Ciobanu Răzvan

Casa mea este mai mică
Dar are un zâmbet mare
E vopsită cu alb
Are și o gură mare.
Casa de pe colț
Stă singură, singură
Și încontinuu plânge
Că nu mai este tânără.

Casa cea înaltă
Râde în hohote,
Își primește copiii
La poartă.
Casa verde este furioasă
Stă mereu încruntată
Pe mine-i supărată
Dintr-o zi ploioasă.

Mastan Alexandra

Strada mea e diferită!
Și casele diferă de la una la cealaltă
Ca un curcubeu maiestuos…
Ele au sentimente!
Dacă nu mă credeți, uite casa aceea!
E mare încrezută, că e tânără
Zice întruna: "Nimeni nu se compară cu mine!"
Și pe toată lumea o supără.
Casa de vizavi e cea mai furioasă
Deși bătrână și înțeleaptă,
Nici ea nu poate rezista.
O supără gălăgia și țipă întruna:
"- Fă liniște!"
Puțin mai încolo zace o casă părăsită
Morocănoasă și tristă că nimeni n-o repară
Iar în dreapta ei, e una mica și bătrână
Ce spune povești despre comoara negăsită.
Iar casa mea e supărată
Curcanii o ciugulesc ziua toată
Strigă la ei, dar nu o lasă
De suferința ei nu le pasă.

Bărbulescu-Mituică Bebe Vasile

2021 - Anul Tudor Vladimirescu

”Domnul Tudor” din inima Olteniei

pictură de Mastan Andrei, clasa a IX-a, Liceul de Arte ”Constantin Brăiloiu” Tg-Jiu

Tudor Vladimirescu s-a născut în 1780, în județul Gorj, în satul Vladimir, într-o familie de moșneni, care se lupta de două generații să facă avere și să se ridice peste condiția socială cu care se născuse. A rămas orfan de mic de tatăl Constantin, poreclit Ursul, rămânând în grija mamei, Ana Bondoc. A învățat să scrie și să citească cu ajutorul preotului din sat, Pîrvu Cihoiu. La 12 ani a fost trimis la Craiova, în slujba boierului Ioan Glogoveanu, care l-a învățat carte și limba greacă. După vârsta de 18 ani, a intrat în rândul pandurilor - armată cu obligații semipermanente.

Tudor a fost ridicat la rangul de mare comis în prima domnie a lui Constantin Ipsilanti, iar în a doua domnie a acestuia a fost numit vătaf de plai la Cloșani, ocupând această funcție din 1806 până în 1811, obținând-o din nou în 1820, cu sprijinul consulului rus. În viața civilă exporta vite și cereale în Ardeal şi în Ţara Ungurească. Acesta avea şi o cârciumă, la 6 km de satul Balta, făcută pe moşia sătenilor din zonă.

A participat la războiul ruso-turc din 1806-1812, fiind recompensat de oficialitățile ruse cu ordinul ”Sfântul Vladimir”. După pacea de la Bucureşti, corpul pandurilor avea să fie dizolvat de Vodă Caragea.

Toţi cei care l-au cunoscut au relevat caracterul său sumbru. Vorba lui era scurtă, răstită şi poruncitoare. Acesta personifica spiritul revoluţionar al clasei mijlocii. Ţinuta lui Tudor era impunătoare, având un aer de comandant.

Eteria (sau Societatea prietenilor) era o societate secretă, înfiinţată în 1814 la Odessa, de trei negustori greci: Nikólaos Skúfas, Tănase Ţakalov şi Emanoil Xánthos. Scopul, ca şi naţionalitatea primilor membri ai societăţii, era la început pur grecesc: eliberarea acestui popor de sub dominaţia otomană. Pentru a câştiga sprijinul şi cooperarea celorlalte popoare creştine supuse Porţii, Societatea şi-a lărgit programul, propunându-şi să realizeze uniunea armată a tuturor creştinilor din Turcia europeană. Alexandru Ipsilanti a fost ales în funcţia de conducător al Eteriei datorită calităţilor sale de general în armata rusă şi de ajutor al ţarului.

Tudor avea sarcina de a-i înarma pe olteni şi de a-l ajuta pe Alexandru Ipsilanti să treacă Dunărea pentru a ajunge în Grecia. Conducătorii Eteriei erau perfect conştienţi că numai prin propriile mijloace, popoarele creştine, chiar unite într-un efort comun, nu puteau răsturna Imperiul Otoman. Succesul revoluţiei depindea de intervenţia armatelor ruse.

Pe 15 ianuarie s-a constituit un comitet care i-a poruncit lui Tudor să-l ajute pe Ipsilanti. Dar programul lui nu se limita doar la cucerirea independenţei, ci mergea până la revendicări sociale, cum ar fi egalitatea tuturor în faţa legii şi abolirea privilegiilor boiereşti.

Proclamaţia lui Tudor de la Tismana se adresa tuturor locuitorilor ţării, fără deosebire de naţionalitate, limbă şi religie şi era îndreptată împotriva tuturor asupritorilor. Pentru el toţi boierii erau tirani, averea tuturor era rău agonisită şi de aceea toate averile boiereşti şi bisericeşti trebuiau confiscate. Această proclamaţie a fost în realitate o declaraţie de război a ţăranilor împotriva stăpânirii

boierilor. La 21 martie, Tudor a intrat în Bucureşti în fruntea unei armate de trei mii de panduri şi o mie cinci sute de arnăuţi. La stânga lui mergea un preot cu crucea în mână, iar la dreapta Dimitrie Macedonski, comandantul arnăuţilor. Tudor a trecut peste voinţa boierilor şi a intrat în Bucureşti, înaintea lui Alexandru Ipsilanti. Dar a doua zi după sosirea lui Ipsilanti, trupele lui Vladimirescu s-au retras la Cotroceni. El însuşi, împreună cu o mână de oameni, a rămas la Bucureşti până la 31 martie/ 12 aprilie, după care s-a mutat la Cotroceni.

Grija lui Tudor de a-i menaja pe boieri, cu toate sentimentele de ură pe care le nutrea împotriva lor, nu avea decât o singură explicaţie: el îşi dorea să ajungă domn cu aprobarea boierilor, cei care aveau dreptul să aleagă domnul. Dar nădejdile puse în boieri şi în intervenţia Rusiei s-au năruit rând pe rând. Ţarul i-a autorizat pe turci să reprime revolta şi aceştia au intrat în ţară. Atunci Tudor s-a proclamat domn, fiind numit de popor ”Domnul Tudor”.

În cele două luni de zile cât a domnit la Bucureşti, Tudor a încercat să facă ceva şi pentru ţărănimea căreia îi promisese eliberarea de sub stăpânirea boierilor. Pe de-o parte a încercat să pună capăt abuzurilor administrative şi judecătoreşti, pe de altă parte a intrat în tratative oficiale cu turcii de îndată ce şi-a dat seama că mişcarea eteristă nu mai avea susţinerea Rusiei. Acesta era de altfel singurul mijloc de a scăpa ţara de primejdia unei ocupaţii turceşti.

Tudor Vladimirescu a stat la Cotroceni până la 15/27 mai. De aici a plecat cu toată oştirea în amurgul aceleiaşi zilei. Când a ajuns la Goleşti, şi-a aşezat armata în poziţie de luptă. Iordache, unul dintre căpitanii lui Nicolae Ipsilanti l-a invitat să cadă la pace, dar Tudor a promis să rămână credincios Eteriei şi să-i atace pe turci. Planul a fost dat peste cap când un curier trimis de Tudor, de la Goleşti, i-a dovedit lui Iordache că scena împăcării avea în spate intenţia lui de a face cauză comună cu turcii pentru a-i alunga pe Ipsilanti şi pe aderenţii lui din ţară.

Planul concentrat între turci şi Tudor era ca acesta, înaintând spre Câmpulung, să cadă fără de veste peste corpul puţin numeros al lui Nicolae Ipsilanti şi apoi să taie retragerea eteriştilor spre munţi. În acelaşi timp, corpul principal al lui Alexandru Ipsilanti avea să fie atacat din faţă de turci. Refuzul căpitanilor de panduri de a-şi urma şeful în politica în care acesta se angajase a dus la ruptura dintre oştire şi comandantul ei.

În dimineaţa zilei de 21 mai, ieşind în faţa lagărului, Tudor a fost imediat înconjurat de căpitanii săi. Căpitanul Iordache a ieşit atunci în faţa taberei şi a arătat căpitanilor şi pandurilor scrisorile lui Tudor, spunându-le că voia să-i dea pe mâinile turcilor ca să-i omoare pe toţi. Aceştia au fost nemulţumiţi de atitudinea lui Tudor şi nu l-au mai vrut căpitan. Atunci Iordache i-a cerut armele şi l-a trimis pe acesta la Mitropolia de la Târgovişte unde noaptea a fost omorât pe malul iazului ce curge pe lângă oraş, iar trupul a fost aruncat într-un puţ de lângă grădina Geartol.

Tudor Vladimirescu a avut un frate (Papa) și o soră (Constandina), ai căror descendenți trăiesc și în ziua de azi, în Oltenia.

Surse de informare

- Oţetea Andrei, *Tudor Vladimirescu ’821*, Bucureşti, 1971
- https://ro.wikipedia.org/wiki/Tudor_Vladimirescu

Știrbu Magdalena, clasa a VII-a

MARI MATEMATICIENI

Euclid, părintele geometriei

Originar din Damasc, Euclid a trăit spre sfârșitul epocii eleniste, aparținând următoarei generații de după Aristotel**.** Data nu este exactă. Foarte puțin cunoscut în timpul vieții sale, Euclid a trăit în Alexandria, Egipt. Educația a primit-o la Academia lui Platon din Atena, Grecia.

În timpul regelui Ptolemeu I, care ajunsese să domnească în Egipt după moartea lui Alexandru cel Mare, Euclid va înființa propria școală de matematică. O legendă a acelor vremuri spunea că însuși regele, Ptolemeu I, a venit la Euclid și i-a cerut să-i explice geometria, fără însă a mai învăța teoremele și axiomele. Acesta i-ar fi replicat că "în geometrie nu există drum pentru regi". O altă legendă evocă dezinteresul lui Euclid pentru a face bani din matematică. Un discipol l-ar fi întrebat ce câștig material va avea din studiul geometriei și, drept răspuns, Euclid ar fi pus un servitor să îi dea discipolului 3 oboli (monedă veche grecească), spunând: "dă-i omului ăstuia 3 oboli, că el trebuie să câștige bani din ceea ce învață". Textele păstrate despre viața lui Euclid îl descriu pe acesta ca un om blând, modest.

Bazele geometriei folosite astăzi se bazează pe scrierile lui Euclid, în special pe lucrarea sa „*Elementele*". De asemenea, lucrarea conține bazele teoriei numerelor.

Este cunoscut algoritmul lui Euclid de aflare a celui mai mare divizor comun a două numere întregi. Acest algoritm este unul din cei mai vechi algoritmi cunoscuți.

Despre viața lui Euclid nu se știu foarte multe exceptând ceea ce a scris filosoful grec Proclus.

Elementele este, probabil, cea mai cunoscută carte de geometrie și reprezintă un vârf al revoluției matematice care a avut loc în Grecia antică până la acel moment. Aici el a publicat și sistematizat cunoștințele de până atunci din domeniul geometriei. A scris demonstrații la Teorema lui Pitagora, lucrări al lui Hippocrate, Theudius, Theaetetus și alții. Lucrarea cuprinde peste 465 teoreme și demonstrații descrise într-un stil clar, logic și elegant. El a refăcut conceptele matematice ale predecesorilor săi într-o lucrare dând naștere la ceea ce cunoaștem azi ca fiind *geometria euclidiană*.

Opera lui Euclid a rezistat în timp datorită valorii sale. Ea oferă definiții succinte și precise unor termeni ("punctul este acela care nu are părți sau mărime"). În total, cartea "Elementele" e formată din 467 de postulate (adevăruri certe, dar care nu pot fi demonstrate), cel mai important fiind postulatul cinci: dacă se ia o dreapta *d* și un punct într-un plan, atunci prin acel punct nu poate fi trasată decât o singură dreaptă , paralelă la *d*. Enunțul original al postulatului cinci suna

diferit pentru că Euclid nu a folosit termenul de “paralelism”, ci de “prelungire infinită”, adică două drepte pot fi prelungite la infinit fără ca acestea să se întâlnească vreodată. Deși s-a încercat demonstrarea acestui postulat de-a lungul istoriei, abia în secolul XIX s-a dovedit că este imposibil de demonstrat. El a introdus abrevierea “q.e.d” (*quod erat demonstrandum* - ceea ce era de demonstrat), iniţiale care se scriu şi astăzi.

Pe lângă lucrările din aritmetică și geometrie, Euclid abordează și domeniul opticii: definește propagarea rectilinie a luminii și noțiunea de rază de lumină (“razele se propagă în linie dreaptă și se duc spre infinit”).

Istoria consemnează moartea sa prin anul 270 î.Hr. Deși nu se cunosc prea multe date despre viața sa și multe dintre lucrările sale s-au pierdut de-a lungul vremii, Euclid, prin munca sa, a reprezentat un pilon important în ştiinţa matematicii.

realizat de prof. Şurcă Laurenţiu

Statuia lui Euclid de la Universitatea Oxford

Luiza ZAVLOSCHI – prima femeie primar din România

Născută într-o familie de țărani, a urmat școala în localitatea natală, după care a studiat la Școala Normală de învățătoare „Mihail Sturza” din Iași. După absolvire a devenit învățătoare în satul unde s-a născut. S-a căsătorir, în 1906, cu învățătorul Constantin Zavloschi, cu care a avut șapte copii.

În primăvara lui 1930, mai mulți țărani fruntași i-au cerut să candideze la primăria comunei. A candidat și a ieșit învingătoare, iar ziarul ”Dimineața” nota: ”Și aici, în ținutul ăsta așa de vitregit, un sat de oameni simpli, izolați de frământările care macină zilnic baloturi întregi de hârtie și prăbușesc mii de glasuri, a biruit cea mai cumplită prejudecată. A fost aleasă prima femeie primar”.

Imediat s-a implicat în inițierea unui plan de măsuri pentru ameliorarea situației grele în care se afla comuna, a fost găsit un local pentru primărie, a alcătuit Consiliul Comunal, a organizat pentru prima dată evidențele stării civile și a instalat un post telefonic, primii pași spre modernizarea unui loc uitat de lume.

Pentru buna administrare de care a dat dovadă, împletită cu înțelepciune și cu o răbdare de fier, a fost reales pentru un nou mandat, într-un moment în care comuna s-a mărit prin unirea cu satul Rafailă. A fost înmormântată în cimitirul din localitate, iar pe crucea de piatră care-i străjuiește mormântul, este scris: „Prima femeie primar din România Mare”.

profesor Iordaiche Elena

FUNNY QUOTES

☺ It' s ok if you don' t like me. Not everyone has good tastes.

☺ Some people just need a high-five . In the face. With a chair.

☺ The more you weigh ,the harder to be kidnapped is. So stay safe. Eat cakes.

☺ An apple a day keeps everyone away. If you throw it hard enough.

☺ First five days of the week are the hardest.

☺ Follow your heart but take your brain with you.

☺ You love flowers but you cut them ,you love animals but you eat them .You say you love me, so now I' m scared.

☺ If we shouldn' t eat at night , why is there a light in the fridge?

☺ If life gives you lemons ,you should make lemonade and try to find somebody whose life has given votka, and have a party.

☺ I want someone who will look at me the way I look at a chocolate cake.

☺ If you want your children to listen ,try talking softly to someone else.

☺ I' m not insulting you. I 'm describing you.

☺ Beauty is in the eye of the beholder. At least according to the ugly people.

☺ I have always wanted to drown my troubles, but I can' t get my wife to go swimming.

☺ Good girls are found in every corner of the earth , but unfortunately Earth is round.

☺ Someone please call to 9 wine wine.

selectate de prof. Băzăvan Mirela

Brânzeturile franțuzești

”*Nimeni nu poate să adune o națiune care are 265 de tipuri de brânză*”, spunea generalul de Gaulle. E chiar mai rău: Franța are mai mult de 365 de sortimente de brânzeturi.

Brânzeturile se constituie ca una din gloriile care încoronează Franța. Ele există sub toate formele și sub toate mărimile posibile: în formă de pătrat, de piramidă, de inimă, sau în *crottin*. Anumite brânzeturi sunt deseori expuse pe rogojini de paie (paillons), în timp ce altele sunt înfășurate în Frunze de castan sau nuc. Brânzeturilor clasice li se dau etichete *appellation d´origine,* care sunt la fel de prestigioase ca și cele acordate vinurilor.

Regionalismul înseamnă totul, din moment ce conceptul de *terroir* predomină în brânzeturile franceze la fel ca în vinuri. Varietatea regională este formidabilă, de la cremosul Camembert la brânzeturile spălate în bere sau campioanele marmorate cu albastru, Roquefort și Bleu d´Auvergne. Fiind date astfel de splendori, este ușor să ne uităm peste discurile picante de brânză de capră, brânzeturile în stil elvețian din Alpi, brânzeturile monastice de la Citeaux din Bourgogne, sau Trappist de la Abația de Belval.

Brânzeturile albastre, făcute din lapte de vacă sau de oaie, sunt marmorate cu albastru și au o aromă puternică și picantă. Bleu d´Auvergne se aseamănă cu Roquefort, dar este preparat din lapte de vacă, în timp ce Bleu de Bresse este produs în fabrică. În afară de Camembert, exemple caracteristice din Champagne sunt: brie de meaux și chaource. În schimb brânzeturile spălate la suprafață sunt mai înțepătoare; aceste brânzeturi nepresate au crusta înmuiată în bere sau în *eau de vie*. Maroilles, munster, époisses și livarot au arome distincte. Caşcavalurile tari, presate, precum Cantal și celalalte brânzeturi alpine, sunt preparate din lapte de vacă și oaie. Aceste brânzeturi sunt moi, dar fac crustă și au o aromă puternică. Se presupune că brânza Camembert a fost creată de un preot rebel, care a transmis rețeta secretă soției unui fermier normand. Normandia e țara laptelui. Vacile dau cel mai gras lapte, ideal pentru Camembert. Untul și smântâna din Normandie au statut de *appellation d´origine*.

Roquefort este considerată cea mai fină brânză albastră.

”Fromage fermier” este o marcă de calitate, o brânză preparată la fermă din lapte nepasteurizat. Față de brânzeturile industriale, gustul acestor brânzeturi din ”lait cru” este mai profund și mai subtil. Fiecare tip de brânză își are propriul proces de maturare.

Brie de meaux din Champagne are nevoie de 20 de litri de lapte pentru un calup de brânză cu diametrul de 35 cm. În Auvergne, pentru a produce *Cantal*, laptele bătut este trecut manual prin strecurătoarea de brânză și presat, apoi lăsat să se matureze mai mult de un an. Spre deosebire de *Camembert, Camembert fermier* se modelează cu polonicul. Laptele nepasteurizat se încălzește și se coagulează în cheaguri, înainte ca brânza să prindă mucegai și să se transforme în Camembert.

Apoi se scoate brânza din mucegai, se sărează și se presară cu o bacterie care accelerează procesul de coacere. După o lună, ele dezvoltă propria floare de mucegai.

*prof. Fetița Octavian-**Șerban***

Implicarea familiei în activităţile educative

Unitatea de acțiune a școlii și a familiei este o cerință de bază pentru buna educație a copiilor.”Familia este școala în care ești deopotrivă profesor și elev” (Ioan Gyuri Pascu). Între sarcinile pe care le pune școala în fața copiilor și cele pe care le pune familia trebuie să existe consecvență și unitate.

Rolul conducător în educația elevilor îl are școala. Familia trebuie să sprijine însă, permanent, activitatea educativă a școlii. În timpul cât copilul este elev, deci atâta timp cât copilul aparține colectivului școlii, familia trebuie să țină legătura directă cu școala și sub îndrumarea acesteia va organiza activitatea lui acasă.

Școala este interesată să colaboreze cu familia, să-și facă din ea un aliat, pentru ca acțiunea sa educativă să fie mai profundă și de durată. Colaborarea școlii cu familia este necesară și în vederea unei informări reciproce cu privire la dezvoltarea copilului, la comportarea lui, pentru cunoașterea lui din toate punctele de vedere.

Cadrele didactice organizează și conduc activitatea instructiv-educativă din școală, prelucrează și transmit cunoștințele prevăzute de programele școlare, modelează personalitatea copilului, desfășoară activități extracurriculare și extrașcolare. Ele sunt responsabile de aspectele organizării școlare, de atmosfera generală. În funcție de personalitatea acestora și de stilul didactic și pedagogic se instalează un anumit climat în grupul celor pe care îi educă.

Unul din cele mai importante obiective educative ale școlii și ale familiei este formarea la elevi a unei atitudini pozitive, conștiente față de învățătură. Aceasta reprezintă condiția însușirii temeinice a cunoștințelor prevăzute în programele școlare și, în același timp, garanția continuării acestei activități și după absolvirea școlii. De aceea, încă de la debutul școlarității, copiii trebuie deprinși treptat să învețe din convingere, din proprie inițiativă, independent.

Sub îndrumarea școlii, familia stabilește regimul de viață al copilului și veghează la respectarea lui. Ținând seama de condițiile concrete, fiecare familie stabilește orarul de muncă și de odihnă al elevului, timpul când să înceapă pregătirea temelor, cel destinat pentru joc și ocupații recreative alese în mod liber de către copii, timpul când să presteze anumite servicii pentru familie. Atunci când, prin repetare, un asemenea regim devine obișnuință pentru școlar, controlul părinților va fi din ce în ce mai redus. De o mare importanță pentru ca elevul să obțină succese la școală este modul cum părinții își ajută copiii la învățătură. Ei îi vor sprijini să învingă primele dificultăți și îi vor încuraja pentru primele succese. Alarmați de situația școlară precară, unii părinți recurg la “ajutorarea” copiilor prin meditații, fără să realizeze că prin acestea încurajează lenea, nepăsarea, dezinteresul elevilor față de munca de învățare. În acest sens, cuvintele lui Jan Amos Comenius sunt pe deplin edificatoare: ”A reuși la învățătură și a rămâne în urmă din punct de vedere moral

înseamnă mai curând a rămâne în urmă decât a reuși". Este bine când copilului i se asigură tot ceea ce are nevoie pentru dezvoltarea sa fizică și psihică, dar este rău când nu se păstrează măsura în această direcție.

Obținerea unor rezultate bune la învățătură este condiționată și de ținerea de către părinți a legăturii cu școala. Aceștia trebuie să știe necontenit care este situația la învățătură a copilului, la care obiecte de învățământ obține succese, la care întâmpină dificultăți, cum se comportă cu colegii, ce atitudine are față de muncă. Pentru realizarea acestui obiectiv familia poate folosi și informațiile pe care copilul le dă despre activitatea lui la școală: cum a fost apreciată munca lui și cea a colegilor, ce a lucrat, ce greutăți a întâmpinat. Dar mult mai valoroase sunt informațiile pe care părinții le pot primi de la cadrele didactice. Acestea nu numai că arată în ce direcție întâmpină copilul greutăți, dar oferă și îndrumări corecte și competente părinților.

Colaborarea școlii cu familia este necesară în vederea unei informări reciproce cu privire la dezvoltarea copilului, la comportarea lui, la cunoașterea lui multilaterală. Cele mai însemnate forme de colaborare dintre școală și familie sunt: vizitarea familiei elevilor de către cadrele didactice, vizitarea școlii de către părinți pentru ședințele și lectoratele lunare cu aceștia, sau ore de convorbiri cu părinții de câte ori este necesar. Școala mai poate folosi și alte forme de îndrumare pedagogică a părinților, cum ar fi organizarea unui colț cu articole din presă, broșuri și cărți care tratează despre educația copilului în familie sau folosind corespondența cu părinții.

Familia și școala sunt instituții ce au un rol esențial în crearea spiritului social al copilului. Acestea îl pregătesc pentru o integrare optimă în viața socială. O bună colaborare între școală și familie este posibilă numai atunci când familia înțelege menirea școlii: aceea de a fi principalul izvor de cultură și factor de civilizație, iar școala vede în familie un aliat, un colaborator sincer, permanent și direct interesat de întregul proces instructiv-educativ. Ca orice relație partenerială, relația școală-familie trebuie construită cu migală și cu măiestrie.

O concluzie care se impune este aceea că atitudinea elevului față de muncă și față de învățătură este rezultatul influențelor educative exercitate de familie și școală asupra lui. Dacă părinții și cadrele didactice se preocupă nu numai de suma cunoștințelor pe care și le însușește școlarul, ci și de atitudinea lui față de munca educativă, dacă elevul își pregătește lecțiile din proprie inițiativă, în baza unor deprinderi de muncă bine consolidate și a obișnuinței de a munci sistematic, se poate afirma cu certitudine că activitatea educativă a școlii și a familiei a fost încununată de succes.

Este bine ca elevii să învețe încă de mici că "în căminul familiei, copiii trebuie să-i respecte pe părinți, în afara căminului pe toată lumea, iar în singurătate pe ei înșiși", după cum spunea regele grec Demetrius.

BIBLIOGRAFIE:

-Tircovnicu V. - „Pedagogie generală" - Editura Facla-1975;

-Baran Pescaru A. - „Parteneriat în educație familie-școală-comunitate"- Editura Aramis-București, 2004;

-Bunescu G. - „Educația părinților: strategii și programe" - Editura Didactică și Pedagogică-București,1997;

-Kulcsar T. - „Factorii psihologici ai reușitei școlare" - Editura Didactică și Pedagogică-București,1978;

-Revista de pedagogie (Învățământ primar) - nr. 2 - București - 1992.

prof. înv. primar, Ceaușescu Remus
Școala Primară Bălăcești

Abordarea ludică în activitățile desfășurate cu clasa pregătitoare

Pregătirea copilului pentru activitatea din şcoală constituie scopul fundamental al activităţii din clasa pregătitoare şi în acelaşi timp şi criteriul esenţial al eficienţei activităţii desfăşurate la acest nivel, fapt evidenţiat de legea educaţiei. Această pregătire trebuie înţeleasă ca o adaptare reciprocă, pe de o parte a copilului în şcoală şi pe de altă parte ca o adaptare a şcolii la copil.

Pedagogul Maria Montessori considera că mediul ambiant are un rol important în formarea personalităţii copilului. Problema dezvoltării este dominantă la vârsta scolarităţii mici, se menţine până la maturitate şi de aceea mediul trebuie adaptat la necesităţile copilului. În prima perioadă a şcolarităţii se pune problema adaptării mediului la copil şi apoi adaptarea copilului la mediul social.

Jocul este considerat forma fundamentală de activitate în copilăria timpurie şi forma de învăţare ce influenţează decisiv dezvoltarea liberă a copilului, permiţându-i totodată o explorare activă în interacţiuni variate cu mijloace şi materiale, cu ceilalţi copii, dar şi cu adulţii. Pedagogul M. Montessori s-a străduit să construiască pe cale experimentală o nouă lume, o lume a copilului, inaugurând relaţii adult-copil, educator-copil, în care educatorul nu trebuie să se substituie personalităţii şi voinţei copilului, făcându-l să lucreze forţat sau prin sugestie.

Încă de la vârsta preşcolară, în condiţiile jocului ca activitate dominantă, apar şi elemente ale muncii de învăţare ce izvorăsc din necesitatea de a satisface interesul, curiozitatea copilului pentru cunoaştere. Pe de altă parte, odată cu intrarea copiilor în şcoală şi în condiţiile în care activitatea dominantă este învăţarea, se menţine totuşi jocul pentru a asigura un echilibru necesar.

Jocul reprezintă o modalitate de adaptare a copiilor din clasa pregătitoare la actvitatea şcolară şi ca formă de învăţare, şcoala începându-şi activitatea educaţională pe fondul acumulărilor.

Activităţile ludice satisfac în cel mai înalt grad nevoia de activitate a copiluilui, constituie o formă de manifestare întâlnită la copiii tuturor popoarelor încă din cele mai vechi timpuri, este tovarăşul nedespărţit al coplilului şi constituie una dintre formele de activitate ale copilului mic. În primul an al şcolarităţii, elevul este o fiinţă activă. Jocul deţine un loc aparte în viaţa copilului pentru că-i satisface dorinţa firească de manifestare şi independenţă. Realitatea care îl înconjoară este mult prea complexă. Cum să o recunoască, cum să se orienteze în mediul înconjurător?

Jocul este tocmai una dintre activităţile prin care copilul învaţă să cunoască lumea reală, acţionând asupra obiectelor din jur, îşi satisface nevoia de mişcare, de înţelegere, dobândeşte încredere în forţele proprii. Îmbrăcând forma jocului, această activitate este tot atât de necesară dezvoltării fizice şi psihice ale copilului ca şi lumina soarelui, de aceea unii pedagogi afirmă că jocul este o activitate de pre-învăţare.

prof. înv. primar, Vîlceanu Ecaterina

”Întâlnirea de dimineață” – rolul ei în grădiniță

Cea care asigură copilului un ambient bine organizat, care îi permite să aibă inițiative, care îl încurajează, îi dezvoltă creativitatea, îi dezvoltă puterea de a acționa în cooperare cu cei din jur, este grădinița. Aceasta trebuie să-i dea copilului posibilitatea de a cerceta lucrurile neștiute încă, de a practica fapte și activități învățate și realizate.

Se evidențiază faptul că la o anumită vârstă, copiii vor fi nevoiți să stocheze o anume calitate și cantitate de cunoștințe și să fie capabili să asimileze anumite comportamente. Așadar, educația timpurie este zămislită ca o artă de a conduce copilul spre însușirea normelor societății civilizate prin reproducerea sistemului socio-cultural prezent.

Ne întrebăm de cele mai multe ori cum vom reuși să dăm startul fiecărei zile, altfel decât în cea precedentă. Nevoia unei schimbări în învățământ este inevitabilă, dacă luăm în considerare valul de informație din viața de zi cu zi și noile descoperiri referitoare la activitatea mentală. Avantajele care conturează rolul întâlnirii de dimineață, ar putea fi, printre altele: a avea grijă de ceilalți, a fi disponibil pentru ceilalți, a fi suficient de încrezător pentru a împărtăși idei și experiențe importante. În cadrul activităților desfășurate cu copiii, aceste momente dețin o mare importanță, dat fiind faptul că principala lor caracteristică este aceea că relaxează climatul în timp ce îndreaptă și atrage atenția asupra activității ce urmează a fi realizată în ziua respectivă. Din acest motiv, câteva dintre jocurile sau exercițiile propuse, cer exersarea memoriei, a limbajului, a motricității încă de la începutul zilei.

O zi în care pornim la drum cu gândul de a modifica ceva în bine este exact ceea ce se

numește – Întâlnirea de dimineață- , fiindcă orice lucru are un început. Aceasta este înainte de toate o metodă participativă și democratică cu un accentuat caracter social, încât educatoarea și copiii să poată conlucra mai bine. Este o activitate căreia i se alocă 20-25 minute la începutul zilei pentru a oferi un climat pozitiv copiilor, pe tot parcursul zilei, care susține respectul față de cei din jur.

În cadrul acestei întâlniri, cei mai mici dintre cei mici se adună pentru a se saluta, pentru a asculta cu atenție gândurile colegilor de grupă în legătură cu o problemă ridicată de unul dintre ei, pentru a comenta și a pune întrebări respectuos, apoi aceștia colaborează la desfășurarea unor activități, discută noutăți din ziua respectivă. Totodată, trebuie amintit faptul că această întâlnire are o structură specială și începe odată cu sosirea tuturor copiilor. Comportamentul etic se formează și se dezvoltă în cadrul întâlnirii. Se creează o atmosferă vioaie, căci – Ziua bună se cunoaște de dimineață! - entuziastă, prietenoasă pentru toată ziua , stabilesc ritualuri și rutine, dau ocazia participării individuale și de grup, recunosc importanța contribuției fiecăruia, exersează deprinderi importante cum ar fi cele de a asculta, a vorbi, a sintetiza informații, a rezolva probleme, a urma indicații, a lua decizii.

În altă ordine de idei, întâlnirea de dimineață reprezintă momentul când copiii învață și pun în practică o mulțime de aptitudini, prin îmbinarea competențelor cognitive, sociale, emoționale și intelectuale ale membrilor din sala de grupă. Se remarcă experiențe pozitive ale copiilor legate de exprimarea bunătății, empatiei, bucuriei de a merge la grădiniță.

prof. înv. preșcolar, Pomaga- Giosu Floriana – Loredana

Din compunerile noastre

În vizită la NASA...

Mă aflam de o săptămână la mătușa mea, stabilită în Washington D.C. de zece ani. După moartea unchiului meu, rămăsese singură și în fiecare vacanță de vară mergeam la ea împreună cu mama mea. Îmi făcusem și un prieten, Thomas.

Într-una din zilele de iulie, am ieșit cu Thomas la plimbare. Fiindcă era foarte cald, eu am intrat într-un magazin să cumpăr două înghețate, iar el a rămas afară admirând o mașină foarte cool. În timp ce așteptam comanda de înghețată, l-am zărit pe Thomas pe camerele de filmare că vorbește cu un domn îmbrăcat dubios, în costum negru și cu ochelari fumurii. Am ieșit cu înghețata, iar prietenul meu mi-a arătat două invitații. Citindu-le, ne-am speriat cumplit. Cu siguranță, se produsese o confuzie. Erau invitații la sediul NASA din Washington. În cele din urmă, am hotărât că merită să mergem. A doua zi a venit o limuzină albă și ne-a luat de acasă. Ajunși la sediul NASA, ne simțeam paralizați de atâtea măsuri de securitate incredibile. La intrare ne aștepta un ghid, care ne-a însoțit pe parcursul întregii vizite, oferindu-ne explicații pe care nu le prea înțelegeam, fiindcă emoțiile erau copleșitoare. Spre final, ne-a condus într-o sală extrem de luminoasă, unde ne-a prezentat cel mai recent robot fabricat de ei, Mars Rover.

Ghidul nostru a primit la un moment dat un telefon și ne-a spus că trebuie să ne lase puțin singuri. Thomas era încolțit de curiozitate.

- Vreau să văd cum funcționează acest robot!
- Thomas, nu cred că e o idee bună! Știi ce faci?
- Nu garantez, dar eu apăs butonul ăsta.
- Ai grijă!, am zis eu, dar nu am apucat să articulez bine, că Thomas era deja cu degetul pe buton.

Mars Rover a început să vibreze și apoi să se autodezmembreze! Cuprinși de panică, ne-am înțeles brusc din priviri și am luat-o la fugă spre ieșire. Nu am făcut însă prea mulți pași, fiindcă ușa s-a blocat instant. După câteva minute, care ni s-au părut o veșnicie, a sosit ghidul nostru zâmbind. Ne-a liniștit, explicându-ne că nu s-a întâmplat nimic grav. Robotul Mars are această abilitate în programul lui, de a se dezasambla singur și de a se autoasambla.

Ghidul ne-a dezlegat apoi și misterul uriașei noastre șanse de a vizita sediul NASA. În fiecare an, guvernul american aprobase ca doi copii, aleși la întâmpare, din Washington și din alte orașe să primească acest cadou. Nu-mi vine nici azi să cred cât de norocoși am fost!

Oboroceanu Denis Andrei, clasa a VII-a

Profesorii mei

Din punctul meu de vedere, relația dintre mine și profesorii mei este una foarte bună. Nu m-am acomodat foarte bine de la început cu unii dintre dumnealor, dar majoritatea profesorilor mi-au ajuns la inimă chiar din prima săptămână din clasa a V-a.

Eu consider că relația elev-profesor este foarte importantă, rolul cel mai mare pentru ca aceasta să fie cum trebuie revenindu-i profesorului, care trebuie să se adapteze în funcție de personalitatea elevului. Mie îmi plac profesorii înțelegători, dar serioși, care își fac cu dăruire treaba la clasă, manifestând în același timp dragoste pentru elevi.

Acum, după aproape doi ani, mă înțeleg bine cu toți, chiar dacă nu iubesc foarte mult materia pe care o predau. Învăț de drag și din respect pentru dumnealor. Sunt profesori buni, înțelegători, cu simțul umorului. Îmi plac toate calitățile profesorilor mei și nu aș schimba nimic. Mă simt foarte norocoasă că am profesori minunați, de la care pot învăța multe lucruri pentru viață.

Vîlceanu Camelia, clasa a VI-a

Omul perfect

Dacă aș putea fi Creatorul unei lumi noi, ar fi una cu o structură asemănătoare cu a celei de azi, fiindcă este una fascinantă. Singura schimbare ar fi Omul, ființa superioară de pe Pământ. Omul creat de mine nu ar cunoaște durerea, invidia, răutatea, suferința. Ar fi o ființă inteligentă, chipeșă, mereu veselă, harnică și empatică.

Omul meu nu ar mai fi iresponsabil și egoist, arogant și egocentrist. Dimpotrivă, ar manifesta o maximă responsabilitate față de tot ce înseamnă viață. Ar respecta natura, ar recicla și ar planta, folosind resursele planetei pentru asigurarea confortului, dar luând constant măsuri pentru refacerea lor.

Și aș mai schimba ceva: dependența omului de tehnologie. Oricât de utilă ar fi, utilizarea ei în exces duce la dezumanizarea treptată a omului. L-aș înzestra pe om cu abilități extraordinare de forță, de inteligență, de teleportare, încât tehnologia să nu-l mai poată înlocui ca în zilele noastre. I-aș da o copilărie lungă, ca să se bucure mult de viața fără griji și o capacitate de iubire unică, până la moarte, pentru aceeași persoană. I-aș da o sănătate perfectă și l-aș lăsa să moară sănătos și frumos, după îndeplinirea unui set de misiuni menite să contribuie la bunăstarea planetei.

Poate ar fi prea multă perfecțiune...și atunci, Omul meu ar cădea și el în ispită!?

Dima Albert, clasa a IX-a, C.N. "C.D. Loga" Timișoara

Modelul meu de viață

Eu cred că orice om are nevoie de un model în viață, fie mama, fie tata, fie o persoană pe care noi o admirăm, o iubim, o respectăm și o apreciem pentru ceea ce a realizat în viața ei.

Consider că este bine să admirăm toate persoanele din viața noastră, să luăm câte ceva bun de la fiecare și să învățăm, atât din greșelile lor, cât și din greșelile noastre.

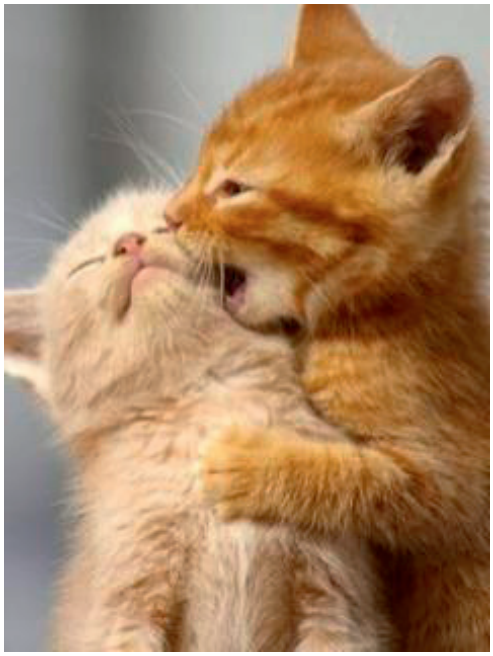
Părinții mei sunt modelele mele în viață. Pe tatăl meu îl admir pentru curajul, determinarea și puterea lui de muncă, iar mama mea reprezintă modelul de iubire, sensibilitate, răbdare, alinare.

Cred că am foarte multe lucruri de învățat de la ei, dar și de la persoanele din jurul meu. Nu cred că este om pe lumea aceasta care să nu aibă un model de urmat în viața lui.

Am un sfat pentru toți copiii: Urmați-vă modelele în viață, dar luați doar lucrurile bune, fiindcă fiecare om are calități, dar și defecte!

Ciobanu Răzvan, clasa a V-a

Pisoii lui Mădă

Bubu, pisicul surorii mele, nu poate rezista. Cu ochii lui verzi, vărgat ca un tigrișor, e adorat de Mădă. ”Lăbuțe moi”, îi mai zice ea, când toarce în pat, mișcând din mustățile de cariocă. Serios, pieptănat, îmbrăcat parcă la costum, pare un avocat gata să o apere pe Mădă, dacă e certată de către cineva. Cu strategie sare la fereastră și cu un mieunat îți cere să-i deschizi ușa. E un motan deștept, fără îndoială! Poate vă gândiți că nu-i adevărat, dar vă asigur că el pare să înțeleagă spusele noastre și să acționeze în consecință.

Dacă vă gândiți că Bubu e singurul pisoi din casă, vă înșelați. Mușu este al doilea pisic al lui Mădă. Ochii lui mari și bulbucați o sensibilizează mereu pe sora mea. Model de geometrie, calculat parcă centimetru cu centimetru și milimetru cu milimetru, el pare un ninja costumat de luptă, care se strecoară noaptea în umbră ca să o salveze pe stăpâna lui de atacurile unor ninja malefici. Dar cu strategie studiată! Dacă vrea să doarmă undeva, va dormi mereu unde vrea el. Se luptă să rămână acolo și întotdeauna câștigă. Iar dacă te vei lua de Mădă, va trebui să treci peste el!

Bărbulescu-Mituică Bebe, clasa a V-a

Călătoria

Era vară... Timp de doi ani plănuiserăm această călătorie pe Pacific. A sosit și ziua marii îmbarcări și porniri spre necunoscut. Eram însoțit de cei mai buni prieteni ai mei și de tații noștri. Tatăl lui Matei era marinar și deținea corabia ”Andaluzia” cu care călătoream. Primele săptămâni au fost fantastice. Am oprit în porturi al căror nume nu mi-l amintesc pentru a mai face provizii și nu mă mai săturam să admir peisajele. Dar tragedia nu ne-a ocolit. Ajunși în zona ghețarilor, într-o noapte furtunoasă, corabia noastră s-a izbit de un aisberg. Îmi aminteam scenele din Titanic și mă îngrozeam. Din fericire, tatăl prietenului meu, marinarul, a evaluat rapid situația. Nava noastră rezistase impactului, dar se alesese cu o mică fisură, pe unde apa s-ar fi putut infiltra. Trebuia să găsim o cale de salvare, altfel situația ar fi putut deveni dramatică.

- Să ne rugăm să treacă vreo navă de pescuit cât mai repede, a spus tata, încercând să nu ne sperie mai tare.

- Am eu în rucsac un flare gun, mi-am amintit eu rapid.

- Adu-l aici. Îl vom folosi la momentul potrivit.

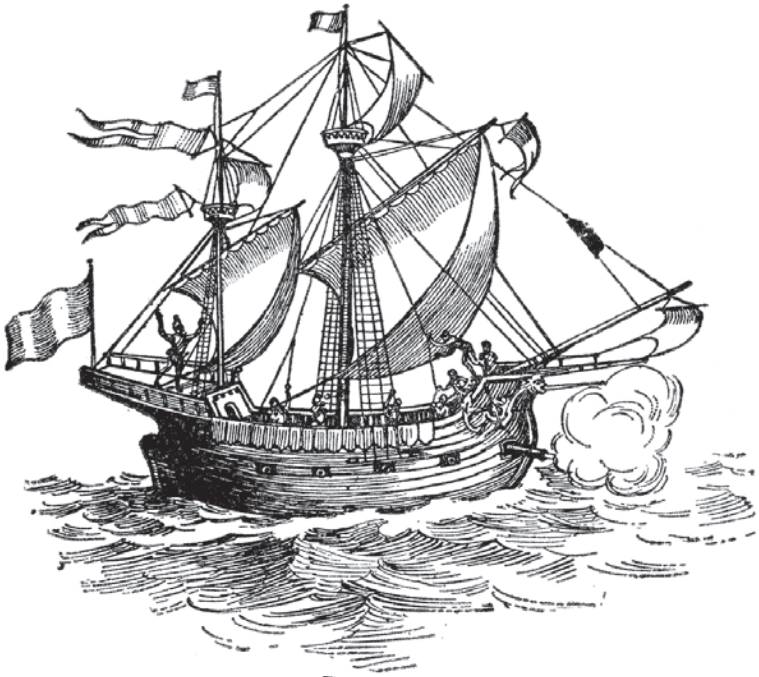
Am așteptat, sperând și rugându-ne împreună. S-a lăsat întunericul. Nu am putut dormi niciunul. A doua zi, am observat că apa începea încet, dar sigur să pătrundă. Nimic la orizont. A trecut ziua și tot nu am zărit nimic. Pe la mijlocul nopții, am auzit un zgomot în depărtare.

- Emil, acum e momentul! mi-a strigat tatăl lui Matei.

Am tras și din fericire, echipajul navei de pescuit au observat semnalul S.O.S. și au început să lumineze. După 30 de minute eram pe puntea lor, mulțumindu-le cu lacrimi în ochi.

Azi ne-am amintit în parc de aventura noastră, care se putea termina tragic. Și totuși...a meritat!

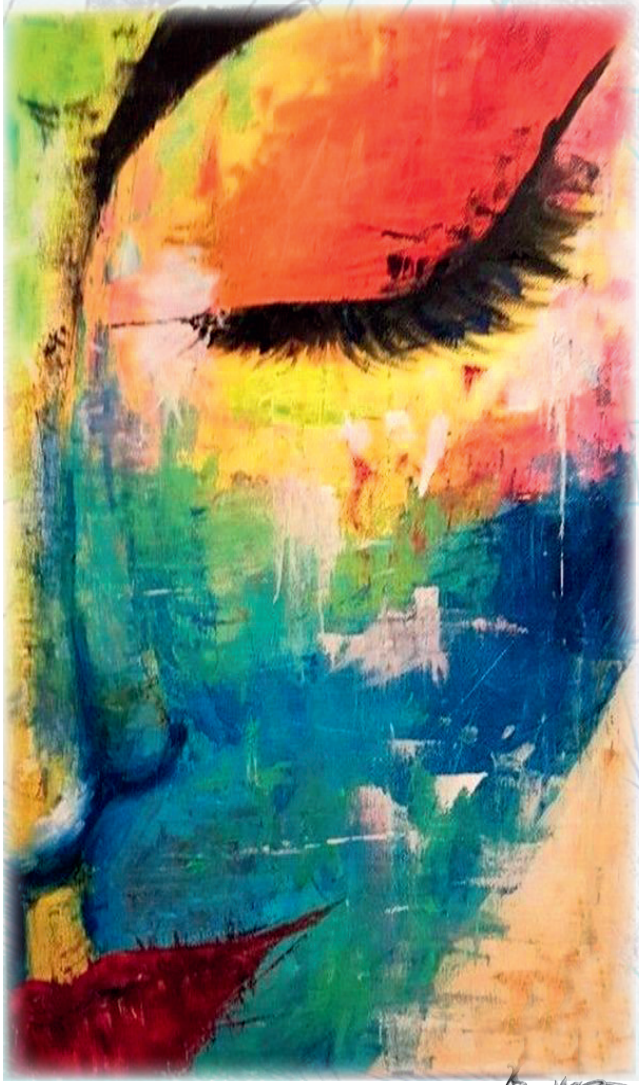
Vîlceanu Emil, clasa a VII-a

Din volumul "Eschive în sevraj"

Pericol

Ne urmăresc invidii fără minte
Ne murdăresc frustrații din unghere
Au renunțat la arme născocind cuvinte
Îmbrăcate-n fuste ca să ne alinte.
Suntem prăzi ușoare, dar abile…
Păstrăm deschisă ușa desfătării
Ca leoparzii cu mișcări agile
Alunecăm subtil din gheara defăimării.

În schimb...

Îmi mor cuvintele pe buze
Și-ți dăruiesc plângândele-mi tăceri…
Îmi mor atâtea-mbrățișări
Și-ți dăruiesc eschive să… te-amuze!
Îmi mor dorințe înfrânate
Și-ți dăruiesc atingeri de vestale
Îmi mor cuvinte deocheate
Și-ți dăruiesc crini făr' de petale…

Așteaptă..

Acoperă-mi rana
ce zilnic sângerează
că nu sunt lângă tine
când, într-adevăr, contează...
Sărută-mi amintirea,
ridică-ți privirea...
așteaptă menirea...

Sevraj

Sub perfecta-ți mască de derviș
îmi iei tributul vieții pe furiș
ești scump foc și-aștepți bacșiș
când cer o doză de hașiș.
Ne rătăcim prin labirinturi
ne facem viața din ecouri
ne încălzim doar cu chibrituri
purtăm costume de cavouri
suntem călători spre veșnicie
trăind iluzii în beție…

Încredere

Sărută zarea, mângâie norii,
Simte-mi mirosul din umerii florii,
Ascultă zăpada, topește-i ghețarii,
Alungă-ți din suflet toți oțelarii,
Privește-mă-n taină și iartă-mi răbdarea
Căci plină de ghimpi ne este cărarea…

Dar și...

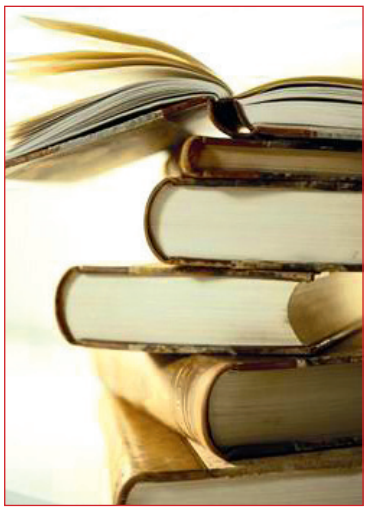
Am visuri pe masă
În tipsii de porțelan aurit
Dar au gust de angoasă…
Am dansatoare iele
Cu ochi-ispită de mărgele
Dar și suflet de răni…
Am paji și cadâne
Cu priviri tremurânde
Dar și doruri sângerânde…

Sufletul

Infantil, fragil,
tardiv, costeliv
de "nu mai știu"...
ironic, laconic, sardonic
de multe ori platonic...
elidat, blocat, desfrânat
și totuși căutat...
oniric, satiric
și totuși liric,
aberant, stresant
de multe ori constrâns
îmbătat cu plâns...

L.E.D.

Importanța literaturii pentru copii

”Literatura pentru copii include totalitatea creațiilor care, prin profunzimea mesajului, gradul de accesabilitate la nivelul realizării artistice, se dovedesc capabile să intre într- o relație afectivă cu cititorii lor”. Prin profunzimea mesajului se transmite valoarea educativă. Caracterul instructiv-educativ al operelor destinate copiilor, scrise într-o formă accesibilă, este o trăsătură a literaturii pentru copii, pentru că, spunea George Călinescu, ”copilul se naște curios de lume și nerăbdător de a se orienta în ea. Literatura care îi satisface această pornire îl încântă. Elogiul cu ajutorul artei cuvântului, al marilor valori umaniste, cultul pentru om și omenie este, de asemenea, o caracteristică a acestui tip de literatură. A ieși din lectură cu stimă sporită pentru om, acesta cred că e secretul marilor literaturi pentru tineret.”

Tot G. Călinescu, în lucrarea ”Cronicile optimismului”, scriind despre Jules Vernes și literatura pentru copii, făcea o precizare prin care sublinia că perioada copilăriei, ca stare sufletească, este ”o permanență a vieții noastre”. Ca să fie opere de artă, scrierile pentru copii și tineri, trebuie să-i intereseze și pe oamenii maturi și instruiți.Copilăria nu dispare niciodată din noi, ea constituie izvorul permanent din care decurg toate meandrele vieții noastre.

Sfera literaturii pentru copii este foarte cuprinzătoare, acoperind aproape toate genurile și speciile literare. Această largă cuprindere a sferei literaturii se datorează interesului, curiozității firești la această vârstă. Operele literare pentru copii și tineret provin pe două căi: unele dintre ele au fost scrise în mod special pentru copii (”Dumbrava minunată””,de Mihail Sadoveanu, ”Iedul cu trei capre”, de Octav Pancu Iași, povestirile lui Mircea Sântimbreanu); cele mai multe nu au fost scrise în mod special pentru copii (”Somnoroase păsărele”,de Mihai Eminescu, ”Boul și vițelul”, Grigore Alexandrescu, ”Amintiri din copilărie”, Ion Creangă, ”Vestitorii primăverii”, George Coșbuc etc.) Ele au intrat în sfera literaturii pentru copii prin conținutul lor atractiv, prin înalta lor valoare educativă și prin frumusețea artistică. Literatura pentru copii începe cu literatura populară, cu poveștile și cu basmele, cele mai îndrăgite specii din literarura pentru copii, continuă cu legenda, snoava, apoi cu creațiile lirice populare (doina, colindul, cântecul de leagăn, ghicitorile, proverbele și zicătorile), cu povestiri și romane cu teme dintre cele mai variate. În ultima vreme, copiii dovedesc un interes accentuat pentru literatura științifico-fantastică, care cuprinde scrieri ce prospectează viitorul, bazându-se pe cuceririle științifico-tehnice și tehnologice contemporane. Dintre genurile literare, cel care se prezintă cu mai puține realizări în literatura pentru copii este genul dramatic.

Literatura populară are o valoare etică pe lângă valoarea estetică prezentând aspectele vieții în complexitatea ei, ea oferă implicit modele de viață sau, dimpotrivă, exemple negative, pe care micii cititori trebuie să le ocolească. În această pregătire pentru viață, literatura populară ocupă un loc important, alături de religie. Pentru a realiza valoarea instructiv-educativă și formativă a literaturii populare, ca literatură pentru copii, educatorii trebuie să fie ei înșiși pasionați de literatură, de lectură, să cunoască psihologia vârstelor, lecturile potrivite acestora și să le recomande prin forme atractive: povestirea, recenzia, șezătoarea literară, aniversări și comemorări ale scriitorilor. Omul contemporan și omul viitorului se orientează prin forța împrejurărilor, tot mai mult prin știință, tehnică, economie și atunci această goană către câștig material sărăcește sufetește omul, dar ea poate fi contracarată prin lecturi potrivite vârstei pe care le recomandă școala.

profesor înv. preșcolar, Milodin Elena

Povestea - modalitate de comunicare în timp și în spațiu

Datorită funcției artistice pe care o îndeplinește, povestea este legată de complexitatea existenței sociale a oamenilor. Din acest motiv, povești se spun în locuri cu o marte diversitate, neexistând un loc sau un timp prestabilit cu exactitate pentru desfășurarea acestor narațiuni. Se spun povești atât în mediul citadin (în familii, mai ales în unele comunități unde sunt copii), dar și în mediul rural în perioadele de răgaz, de odihnă sau în timpul unor munci agricole.

La sate, povestitorul a avut și are o mai largă răspândire decât se întâmplă în celelalte locuri. Ocaziile în care se spun povești sunt multiple, deși, după cum reiese din atestările unor povestitori, povestitorul nu mai are amploarea pe care o avea în trecut. Totuși există povestitori talentați, cei mai mulți dintre ei fiind vârstnici, pasionați încă de transmiterea către noua generație a basmelor (poveștilor) pe care ei le cunosc. Sunt munci specifice la sate care permit spunerea poveștilor, acestea nestingherind desfășurarea unor activități, dimpotivă stimulând-o. Din ”Antologie de proză populară epică” a lui Ovidiu Bârlea, aflăm de la povestitori momentele în care aceștia povestesc. Chestionarul realizat cu fiecare aduce în atenția ascultătorilor (cititorilor mai apoi) întrebări legate de locul și de timpul în care povestitorii își desfășoară activitatea (povestitorul), precum și întrebări referitoare la timpul în care naratorii au aflat respectivele povești. Printre muncile care sunt specifice povestitorului se situează, în primul rând, desfăcutul porumbului, toamna în case, în șuri sau în magazii. De obicei, această activitate are loc seara, când celelalte munci gospodărești contenesc, când se lasă liniștea și atmosfera devine prielnică atât muncii, cât mai ales povestitului. Aflăm din chestionarul ”Antologie de proză populară epică” (3volume) a lui Bîrlea, că o povestitoare oșeancă a aflat povestea de când ”desfăca mălaiul”. Un altul, tot oșean, întărește: ”de astea povestim când stăm câti-o noapte întreagă, când desfăcăm, că alcum nu putem de somn”. Alte munci manuale care favorizează povestitul sunt șezătorile de tors, desfășurate mai cu seamă iarna, când nopțile sunt lungi. Aici, mai ales în trecut, povestitul alterna cu cântatul, cu spunerea snoavelor și a ghicitorilor, cu dansuri executate de tineri la sunetul unui fluier. Un loc în care se spun povești este stâna de oi, loc aflat de multe ori într-o anumită izolare, în munți, la distanțe apreciabile de alte așezări omenești. Povestitorul popular își dezvăluie sursa: ”am auzit-o da pi la oi, cân am fo copil, spun oameni bătrâni”, sau a aflat poveștile ”du pe la stână, tot de la mocanu ăla, Nicolae Banciu”. Un alt povestitor din Hunedoara mărturisește cu lux de amănunte că știe poveștile ”di la alți bătrâni, pi la vite, sara când durmam pe câmp la pășune, mai departe de sat, une iera bucatele, noi făcem foc și ne culcam p-acolo. Ne dam la povești.” Tot el povestește la stână ”vara când mulj oile, apoi spui câte o poveste până mulj stâna tătă”...”Sara nu pre, că-i noaptea mică vara.” Tot din aceeași Antologie reiese că un alt loc, unde cu predilecție se spun povești, este pădurea. Lucrătorii forestieri (izolați și aceștia în pădure datorită specificului muncii lor) spun povești în clipele de răgaz, mai cu seamă seara, în barăci.

Spune unul dintre povestitorii din Muscel că află povești ” la lucru la plai, în baracă vorbește și bune și rele, da la nouă biserici pentru că la pădure trebuie să spui ceva care alții nu-l știu.” Forestierii sunt dornici să asculte ceva nou, nemaiauzit, și de aceea, când un povestitor este mai talentat sau are un repertoriu mai bogat, este răsplătit cu atenția celorlalți. În genere, rostul poveștilor este acela de a alunga somnul, de a ține atenția trează în situații când acest lucru e necesar muncii, călătoriei etc. Se spun povești și pentru destinderea pe care o oferă în familie, cu scopul de a capta atenția și imaginația copiilor, povestitorul având în acest caz și un rol educativ.

profesor înv. preșcolar, Cilincă Claudia

Metode moderne de predare-învățare-evaluare

În pedagogie, metoda este „o cale” necesară pentru dobândirea cunoştinţelor şi capacităţilor proiectate la nivelul obiectivelor procesului de învăţământ, prin valorificarea principiilor specifice de proiectare şi de realizare a activităţii didactice, în termeni de comunicare – cunoaştere – creativitate. Calitatea pedagogică a metodei didactice presupune transformarea acesteia dintr-o cale de cunoaştere propusă de educator într-o cale de învăţare realizată efectiv de preşcolar, în cadrul instruirii formale şi nonformale. Relaţia dintre metodele didactice – procedeele didactice – mijloacele didactice implică “un plan de acţiune care permite atingerea unor obiective” prin valorificarea unor tehnici din ce în ce mai diverse şi mai diversificate.

“În diversificarea strategiilor de predare – învăţare – evaluare se va pune un accent deosebit pe metodele active-participative, care încurajează plasarea copilului în situaţia de a explora şi de a deveni independent. Copiii au diferite niveluri de dezvoltare, ritmuri diferite de dezvoltare şi învăţare precum şi stiluri diferite de învăţare. Aceste diferenţe trebuie luate în considerare în planificarea activităţilor, care trebuie să dezvolte la copil stima de sine şi un sentiment pozitiv faţă de învăţare. În acelaşi timp, predarea trebuie să ia în considerare experienţa de viaţă şi experienţa de învăţare a copilului, pentru a adapta corespunzător sarcinile de învăţare” (Curriculum pentru învăţământul preşcolar).

O metodă nu este bună sau rea în sine, ci prin raportarea ei la situaţia didactică respectivă, criteriul oportunităţii sau adecvării la o anumită realitate fiind cel care o poate face mai mult sau mai puţin eficientă. În acelaşi timp, nu numai adecvarea externă constituie un indicator al pertinenţei metodei, ci şi congruenţa secvenţelor care o compun. Utilizarea uneia sau a alteia dintre metodele didactice ţine de obiectivele urmărite, de nivelul de vârstă sau de pregătire a grupului căruia i se aplică metoda respectivă şi nu în ultimul rând, de măiestria pedagogică a educatorului.

Metoda “Gândiţi – lucraţi în perechi - comunicaţi”

Metoda presupune colaborarea între doi preşcolari care rezolvă împreună sarcina didactică.

Am aplicat această metodă în cadrul activităţilor de educarea limbajului, pentru stimularea creativităţii.

Metoda “Cubul” este una dintre metodele de învăţare prin cooperare care poate

fi adaptată şi folosită mai ales la grupele mari/pregătitoare. Metoda este folosită în cazul în care se doreşte explorarea unui subiect, a unei teme, din mai multe perspective.

Metoda "Brainstorming" este folosită pentru a stimula şi fructifica imaginaţia şi creativitatea, pentru a reactiva memoria de scurtă şi medie durată. Am încurajat copiii să-şi construiască propriile răspunsuri pe baza celor auzite de la colegi, toate ideile formulate fiind considerate "foarte bune"; nici o sugestie nu a fost criticată (în cazul în care au apărut greşeli ele au fost demonstrate pe parcurs şi au fost corectate tot de către copii). Această metodă implică tot grupul şi poate înveseli un moment oarecare al activităţii, sau poate contribui eficient la captarea atenţiei copiilor. Am împărţit tabla în două sectoare şi am stabilit împreună cu copiii în ce sector trebuie trecut fiecare dintre cuvintele găsite de ei. Acestea m-au ajutat să definitivez inventarul de probleme care a stat la baza stabilirii activităţilor ce trebuiau incluse în proiectul tematic.

În cadrul sistemului de instruire, metodologia didactică trebuie să fie consonantă cu toate modificările şi transformările survenite în ceea ce priveşte finalităţile educaţiei, conţinuturile învăţământului, noile cerinţe ale elevilor și ale societăţii. Metodologia se cere a fi suplă şi permisivă la dinamica schimbărilor care au loc în componentele procesului instructiv-educativ. Calitatea unei tehnologii este dată de flexibilitatea şi deschiderea ei faţă de situaţiile şi exigenţele noi, complexe ale învăţământului contemporan.

Bibliografie:

Ionescu Miron şi Chiş Vasile „Strategii de predare şi învăţare", Bucureşti, Ed. Ştiinţifică, 1992

M.E.C. **"**Curriculum pentru învăţământul preşcolar (3-6/7 ani)", 2008;

Venera Mihaela Cojocariu "Teoria şi metodologia instruirii", E.D.P. 2002;

I. Cerghit, I.T. Radu, E. Popescu, L. VIăsceanu "Didactica" E.D.P. Bucureşti, 1999;

M.E.C., "Învăţarea activă - ghid pentru formatori şi cadre didactice", Bucuresti, 2001.

prof. înv. primar, Scurtu Nicoleta
Școala Primară Bălăcești

Șahul - sportul care antrenează mintea

Sportul minții este considerat de generații întregi un joc cu efecte benefice asupra învățării și dezvoltării mai ales dacă este învățat la o vârsta fragedă.

Printre multele variante de sporturi și jocuri pe care le-ar putea alege copiii, se găsește unul care le îmbină pe amândoua, șahul pentru copii. Se spune că șahul este sportul minții, stimulează gândirea, este un sport liniștit dar stimulator. Este mai mult decât un sport, este și joc și artă în același timp.

Șahul este un joc care a fost inventat în urmă cu 1500 ani și care de atunci și până în zilele noastre continuă să fascineze, fiind practicat mult în Europa.

Beneficiile ”sportului minții” pentru cei mici:

– șahul ajută la îmbunătățirea concentrării copilului;

– șahul pentru copii dezvoltă gândirea lor logică;

– dezvoltă aptitudini matematice;

– după o partidă de șah pierdută, copilul își va dori să joace din nou pentru a câștiga, îl provoacă să fie perseverent;

– dezvoltă imaginația;

– șahul pentru copii dezvoltă în ei abilitatea de a crea o strategie proprie și de a răspunde la strategia creată de celălalt jucător;

– șahul dezvoltă spiritul de observație;

Nu există o limită de vârstă pentru a învăța si practica șahul.

Niciodată nu se știe cât de repede ar putea învăța un copil să joace șah până nu îi pui o tablă de șah în față. În natura lor, copiii sunt foarte competitivi, așa că șahul pentru copii va fi un joc la care nu vor renunța așa ușor, chiar dacă au pierdut o partidă. Nu e nevoie să fie excepțional dotați mintal, ci pur și simplu trebuie să învețe să joace jocul și să îl joace bine. Cu cât joacă mai mult cu atât vor juca mai bine și îl vor înțelege mai bine.

Șahul pentru copii îi ajută să socializeze, să respecte celălalt jucator. Vor realiza curând că atunci când joacă corect vor primi un feedback pozitiv din partea celuilalt jucator.

Spre deosebire de alte sporturi, șahul pentru copii poate fi învătat acasă, dacă cel puțin unul dintre părinți joacă șah.

Dacă nu jucați în casă șah, există cluburi sportive care încurajează acest sport. Interesați-vă în localitatea dumneavoastră, la Palatul copiilor, de exemplu sau la un club particular. Poate fi provocator pentru copil să joace șahul la un club, fiind înconjurat de alți copii pasionați.

Sfaturi:

După ce copilul învață să joace șah, nu faceți din acest joc o corvoadă pentru el, lăsați-l să aleagă singur, când să joace și unde!

Încurajați-l de fiecare dată când pierde, jocul trebuie să fie distractiv chiar dacă pierde!

Lăudați-l atunci când câștigă, în felul acesta îl provocați să fie tot mai bun!

prof. Cîrstenoiu Mihaela

Cum am ajuns să ne cunoaștem atât de bine planeta?

Știm deja că lumea de astăzi s-a micșorat. Sateliții dau roată Pământului în timp extrem de scurt, radioul și televiziunea ne transmit informații din colțurile cele mai îndepărtate, iar avionul te poartă pe cealaltă parte a globului pământesc doar în câteva ceasuri.

Dar nu a fost dintotdeauna astfel. Chiar și în secolul al XIX – lea, traversarea Atlanticului dura mai multe săptămâni, până în India călătoreai câteva luni, iar deșerturile și stepele întinse din interiorul Asiei îi erau omului la fel de străine ca pădurile ecuatoriale umede și calde din Congo sau ghețurile veșnice ale Antarcticii.

Faptul că astăzi ne cunoaștem atât de bine planeta îl datorăm navigatorilor îndrăzneți, exploratorilor cutezători și cercetătorilor neobosiți. Înfruntând toate primejdiile, ei au pătruns dincolo de granițele teritoriului cunoscut, în căutare de mirodenii, aur și pietre prețioase, din sete de glorie și de cuceriri, pentru a deschide noi rute comerciale, pentru a-l propovădui pe Dumnezeul lor altor popoare, sau pur și simplu din curiozitate și dorință de cunoaștere. Dar este și meritul oamenilor de știință, care au adunat descrierile călătoriilor, le-au evaluat și au întocmit hărți, pentru a crea astfel o imagine tot mai completă a Pământului.

Călătoriile de explorare se numără printre cele mai palpitante și aventuroase întreprinderi din istoria omenirii. Contactul cu aceste culturi străine a extins imaginea asupra lumii și a îmbogățit stilul de viață, cu precădere al exploratorilor albi. Dar au existat și urmări nefaste suferite de populațiile băștinașe din teritoriile nou-descoperite: tendința expansionistă a cuceritorilor, răspândirea unor boli noi aduse de aceștia, precum și exploatarea brutală a forței de muncă.

prof. Iordaiche Elena

Rolul primordial al familiei în educaţia copiilor

Motto: *"Familia este un factor important* şi de răspundere al educaţiei. Părinţii o conduc şi răspund de ea în faţa societăţii, a fericirii lor şi a vieţii copiilor." ***(Anton Semionovici Makarenko)***

O bună parte a pedagogilor, oamenilor dedicaţi şcolii, a specialiştilor în educaţie precum şi societatea în general consideră că, între factorii educaţionali, familia a fost şi este factorul prioritar şi primordial deoarece, în ordinea firească a lucrurilor, educaţia începe încă din familie. Părinţii sunt cei mai importanţi oameni din viaţa noastră, ei nu ne părăsesc nici în cele mai dificile momente ale vieţii. Ei ne dau aripi să zburăm. Prin ei, fiecare dintre noi dobândim două aripi – mama şi tata. Atâta timp cât îi avem pe ei aproape, noi zburăm. Dar este foarte greu să zbori cu o singură aripă, iar şi mai greu este să mergi pe jos. Fericiţi sunt aceia care pot zbura mult timp cu ambele aripi. Iată, câteva motive care l-au determinat pe artistul francez Loisel Regis să afirme că "în familie şi pe genunchii mamei se formează ceea ce este mai valoros pe lume - omul de caracter."

Cuvintele renumitului pedagog rus Anton Semionovici Makarenko reflectă dimensiunea morală a educaţiei din familie, dar prin menirea ei familia contribuie într-o oarecare măsură la realizarea tuturor dimensiunilor educaţiei, aici copilul făcându-şi pregătirea pentru plecarea în viaţă, dimensiunea morală a personalităţii sale rămânând însă esenţială prin substanţa pe care i-o imprimă familia.

Trebuinţele elementare ale copilului, dar mai ales protecţia şi siguranţa acestuia se află în răspunderea familiei, aceasta exercitând o influenţă deosebit de adâncă şi semnificativă asupra copiilor. Acţiunea educativă din familie are întotdeauna un caracter intenţional, urmărind o anumită finalitate - formarea personalităţii copilului pentru integrarea lui în societate.

Părinţii sunt primii educatori. Educaţia lor se transmite asupra tuturor laturilor copilului în funcţie de particularităţile de vârstă şi individuale ale acestuia. Cel mai important rol în evoluţia moral-civică a copilului îl au exemplele bune care pleacă inevitabil din familie. Familia, recunoscută a fi nucleul vital al societăţii noastre, are rolul de a asigura dezvoltarea fizică şi morală a copilului. De familie depinde orientarea judicioasă a maturizării psihice a copilului, dezvoltarea lui viitoare. De modul în care părinţii vor educa copilul, pe temeiul unei morale riguroase, dar suple şi de felul în care vor ştii să modeleze viaţa afectivă a copilului, va depinde formarea personalităţii acestuia. De la familie copilul învaţă să iubească munca, ţara şi libertatea, să respecte legile ţării.

În timpul acţiunii educative, copiii trebuie să înveţe că libertatea individuală nu se poate realiza decât în cadrul libertăţii tuturor, că munca şi respectul faţă de ceilalţi constituie o obligaţie fundamentală a fiecărui cetăţean. Pentru a-şi educa bine copilul, părinţii nu trebuie să considere niciodată că acesta ar avea unele particularităţi psihice imposibil de schimbat, iar dacă observă unele devieri comportamentale ale copilului, nu trebuie să aştepte pasivi ca timpul şi natura să le rezolve. Părinţii trebuie să intervină activ, organizând şi orientând viaţa psihică a copilului în cazul oricărei abateri de la normal. Apar la unii copii, din fericire foarte rar, crize morale care pot aduce părinţii la disperare. Desigur, faţă de asemenea cazuri, nici educatorii nu pot sta ca nişte observatori pasivi.

Formarea personalităţii. Părinţii trebuie să vegheze copiii lor pentru a căpăta un ansamblu de trăsături morale şi intelectuale necesare formării unei personalităţi superioare. Educarea lor

trebuie făcută în scopul obţinerii modificărilor de caracter favorabile unei comportări superioare individuale şi sociale. De aceea, părinţii trebuie să lupte pentru ca orizontul moral şi intelectual al copilului să fie mereu deschis.

Nu este bine să confundăm copilul cu un lucru, cu o statuie a timpului, care stă într-un anumit loc şi nu necesită nicio schimbare. El trebuie să fie activ şi adaptabil , iar părinţii au datoria permanentă de a-l face să progreseze, să se perfecţioneze şi să-şi sporească valoarea umană. Formarea personalităţii la copil este dependentă de inteligenţa lui, de gusturile şi dorinţele lui, de instructajul primit anterior.

După vârsta de doi ani apar primele semne ale începutului de conturare a personalităţii copilului. Este vârsta la care acesta începe să perceapă şi să fie atent la ceea ce se petrece în jurul lui. După vârsta de trei ani, atenţia şi percepţia sunt mai active decât în trecut. Copilul încearcă să facă mici treburi. Vorbirea devine mai completă. Copilul face uşor propoziţii. Părinţii trebuie să-l încurajeze şi să-l îndemne să se supună unor obligaţiuni individuale: să nu-şi murdărească hainele, să mănânce singur şi pe cât se poate mai ordonat, să aşeze după utilizare jucăriile la locul lor. Trebuie plimbat în jurul casei, să observe curtea şi animalele vecinilor, să se familiarizeze cu oamenii care vin în casă.

Jocul devine principala preocupare a copilului la vârsta de trei ani. Prin jocuri, copilul se instruieşte asupra modului de viaţă al adulţilor şi vine în contact cu relaţiile existente în lume.

La patru ani, copilul frecventează grădiniţa de copii. Părinţii trebuie să o ajute pe educatoare în acţiunea educativă de formare a personalităţii copilului, a trăsăturilor morale şi intelectuale ale acestuia. Să comunice cu el în situaţii diverse de viaţă. Copilul comunică şi el, spune dacă îi este sete sau foame, dacă îi este somn. Unele din reflexe sunt necondiţionate, altele condiţionate. Când se întoarce din plimbare recunoaşte casele din vecinătate. La copilul mai mare, apare nevoia de a comunica cu oamenii, de a vorbi mereu, manifestându-şi astfel sfera educaţională şi cea intelectuală. Trebuie să luăm în seamă emoţiile lui.

La aceşti copii emoţiile sunt instabile. Ei trec repede de la plânsul cu lacrimi la râs. Voioşia este un mijloc foarte potrivit să faci un copil să progreseze. El trebuie să fie mulţumit când este lăudat, supărat când este mustrat. Treptat, sentimentele trebuie să devină multilaterale.

Fiind preocupat de dezvoltarea judecăţilor morale la copil, ca parte integrantă a procesului de dezvoltare cognitivă oferită de procesul educaţiei parentale, Jean Piaget distinge trei faze:

• realistă, în cursul căreia regulile morale sunt văzute de copil ca externe lui şi existând în sine, fiind absolute şi neschimbătoare;

• egocentristă, în cadrul căreia copilul acceptă obligaţia de a se conforma regulilor, dar nu simte că a luat parte la crearea lor, motiv pentru care va încerca să le schimbe conform intereselor sale;

• faza cooperării şi a respectului mutual, în care are loc internalizarea moralităţii (“morala reciprocităţii”) şi acceptarea ei ca mod de reglementare a propriului comportament şi a comportamentului altuia.

Concluziile care rezultă din concepţia lui Jean Piaget, sunt:

• cunoaşterea morală este baza acţiunii morale, astfel încât niciun copil nu-şi poate dezvolta o moralitate matură până nu a trecut printr-o "morală a constrângerii";

• influenţele familiei şi ale părinţilor trebuie dublate cu cele ale factorilor din afară, astfel cu cât copilul este mai bine integrat într-un grup de prieteni, cu atât îşi va dezvolta mai puternic o morală a reciprocităţii care validează de fapt adevărata dimensiune a comportamentului său moral autonom.

Pentru a găsi cele mai bune metode de educaţie care să determine formarea personalităţii armonioase a copilului, s-au organizat consfătuiri, dezbateri, întâlniri cu specialişti - medici, psihologi, pedagogi, asistenţi sociali, profesori, părinţi. În urma dezbaterilor s-au stabilit zece reguli pe care trebuie sa le aibă în atenţie, deopotrivă, părinţii şi educatorii în vederea educării copiilor:

1. *Să-ţi iubeşti copilul.* Să te bucuri de el, să-l accepţi aşa cum este, să nu-l jigneşti, să nu-l umileşti, să nu-l deranjezi, să nu-l pedepseşti pe nedrept, să nu-l lipseşti de încrederea ta, să-i oferi prilejul să te iubească.

2. *Să-ţi protejezi copilul.* Să-l aperi de primejdii fizice şi sufleteşti, la nevoie chiar prin sacrificarea propriilor interese şi cu riscul propriei tale vieţi.

3. *Să fii un bun exemplu pentru copilul tău.* Să transmiţi valorile şi normele etice ale societăţii. Să-i arăţi că trebuie să trăiască în dragoste şi armonie cu ai săi şi cu toţi cunoscuţii familiei. Să trăiască în cinste, în adevăr, cu respectul bunurilor, convingerilor şi sentimentelor altora. Să crească şi să simtă, tot timpul trinitatea "mamă-copil-tată". Să-l obişnuieşti să participe la activitatea comunităţii.

4. *Să te joci cu copilul tău.* Să-ţi faci timp pentru copilul tău, să vorbeşti cu el, să te joci cu el cum îi place (jocurile lui),să iei în serios jocul lui, să te familiarizezi cu lumea imaginilor lui.

5. *Să lucrezi cu copilul tău.* Să-ţi ajuţi copilul când încearcă să participe la munca în casă ori în grădină. Când copilul este mai mare, să-l obişnuieşti să participe la treburile zilnice din casă şi pentru familie.

6. *Să laşi copilul să dobândească singur experienţe de viaţă,chiar dacă suferă.* Copilul acceptă numai experienţele pe care le face singur. Propriile tale experienţe sunt lipsite de valoare pentru copilul tău.Trebuie să ai curajul să-i dai prilejul de a-şi acumula experienţe proprii, chiar dacă sunt legate de anumite riscuri.

7. *Să-i arăţi copilului posibilităţile şi limitele libertăţii umane.* Să înfăţişezi copilului posibilităţile extraordinare de desfăşurare ale omului, în conformitate cu înzestrarea şi talentul fiecăruia. Dar, în acelaşi timp, să-i arăţi că orice om trebuie să recunoască anumite limite în faptele sale, chiar şi în familie, faţă de părinţi. Ajută-l pe copil să recunoască şi să respecte aceste limite.

8. *Să-l înveţi să fie ascultător.* Să supraveghezi şi să îndrumi comportarea copilului, astfel încât prin acţiunile sale să nu genereze suferinţa nici pentru alţii. Răsplăteşte-l pentru respectarea regulilor stabilite. La nevoie, încearcă să impui respectarea regulilor prin pedepsire!

9. *Să aştepţi de la copil numai aprecierile pe care le poate da,conform gradului de maturitate şi propriei experienţe.* Copilul are nevoie de mult timp până învaţă să se orienteze în această lume complicată. Ajută-l cât timp poţi şi cere-i o părere proprie sau o decizie numai când este în stare să-o dea, conform experienţelor acumulate şi gradului de maturitate!

10. *Să-i oferi copilului trăiri cu valoare de amintire (călătorii, excursii, vacanţe, serbări de familie, manifestări sportive, spectacole).* În vederea educării copilului sunt necesare şi importante anumite cunoştinţe şi calităţi pe care părinţii trebuie să le dovedească, precum: pricepere, sănătate fizică şi psihică, simţul răspunderii.

Misiunea de a fi părinte este mai mult decât o simplă calitate faţă de care ne putem umple de bucurie, aşa în mod spontan. Ea presupune experienţă, pricepere, răbdare, cu alte cuvinte, toate însuşirile care se cer pentru exercitarea unei adevărate profesiuni de credinţă şi maximă responsabilitate socială şi morală.

Pentru realizarea unor performanţe în educaţia parentală este nevoie de existenţa unui climat familial favorabil şi armonios, iar competenţa în educaţie rămâne temeiul pe care se poate lucra mereu pentru formarea personalităţii copilului, astfel încât acesta să se integreze profesional şi social în viaţa comunităţii.

Bibliografie:

1.Makarenko, A. S. *"Cartea pentru părinţi",* Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 1951;

2.Nestor, George, *"Bunici, părinţi, copii*", Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 1977;

3.Mitrofan, I., Mitrofan, N., "*Familia de la A la Z, Mic dicţionar al vieţii de familie"*, Editura Ştiinţifică, Bucureşti, 1991;

4.Dima, Silvia, *"Cei şapte ani de acasă*", Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti.

Prof. Năstase Vasilica,
Şcoala Gimnazială Sârbeşti - Alimpeşti

Curiozități Curiozități Curiozități

• ”Niagara” înseamnă ”apa care tună”, acesta fiind numele pe care amerindienii l-au dat cascadei ce constituie astăzi o graniță spectaculoasă între SUA și Canada.

• Bambusul este planta care crește cel mai repede. Într-o oră, tulpina de bambus crește cu 2-3 cm, iar în 5-6 săptămâni atinge înălțimea de 18-20 m.

• Celule care alcătuiesc creierul uman pot stoca de până la 5 ori mai multă informație decât cuprinde Enciclopedia Britanică.

• În corpul uman există suficient fosfor pentru a fabrica 250 de chibrituri.

• Cea mai veche formă de aparat dentar a fost găsită în gura unei mumii egiptene care datează din anul 2000 î. Hr.

• Frica de fulgere se numește astrofobie.

• Pentru a face o tonă de hârtie sunt necesari minimum 17 copaci. În funcție de tipul și de calitatea hârtiei se poate ajunge și până la un număr de 34 de copaci.

• Zona Cazanelor Mari și a Cazanelor Mici din Defileul Dunării este declarată de specialiști monument unic al naturii în Europa.

• În comuna Ponoarele, județul Mehedinți, se află cea mai mare pădure de liliac din România. Aceasta este declarată monument al naturii.

• În apropiere de pădurea de liliac de la Ponoare, în Podișul Mehedinți, există singurul pod natural din lume traversat de o șosea, numit ”Podul lui Dumnezeu”.

• Cele mai vechi roci din țara noastră se află în Podișul Dobrogei.

• Cascada Bigăr din Munții Banatului este considerată a fi una dintre cele mai frumoase cascade din lume.

• În Subcarpații de Curbură există un fenomen natural deosebit: vulcanii noroioși. Aceștia sunt, de fapt, mici movile de nămol prin care gazele din subteran ies la suprafață.

• Un alt fenomen spectaculos din Subcarpații de Curbură îl reprezintă ”Focurile vii”, unice în Europa. Gazele naturale ies din subteran și prin frecarea cu solul, iau foc în mod natural.

• În apele Lacului Petea, din Câmpia de Vest, crește un nufăr termal unic în lume.

• În Delta Dunării trăiesc două plante carnivore, otrățelul de baltă și aldrovanda.

• Prima atestare scrisă a existenței orașului București datează din anul 1459, din timpul domniei voievodului Vlad Țepeș.

• Istambul este singurul oraș din lume care este situat pe două continente, Asia și Europa.

• Căluții de mare nu sunt foarte buni înotători, așadar își prind cozile în alge pentru a nu fi luați de curenți.

• Meduzele nu au creier.

• Vidrele dorm în apă în poziția culcat pe spate. Acestea se țin de lăbuțe în timpul somnului pentru a nu se îndepărta prea tare una de cealaltă.

• Spre deosebire de oameni, care au 9.000 de papile gustative, pisicile au doar 473.

• Dinozaurii erau mult mai colorați decât apar în filme. Chiar și ouăle lor erau colorate. De exemplu,Oviraptor avea pielea în tonuri de verde și albastru, descoperire făcută în China.

• Ursulețiii Koala au amprente foarte asemănătoare cu cele ale oamenilor.

• Broaștele nu beau apă cu gura, ci o absorb direct prin piele. Zona prin care se hidratează broasca se află între burta și coapsele ei.

• Roșia provine din America Centrală și America de Sud. La început, roșia a fost un fruct mic, de culoare galbenă, nu roșie.

• Un pui de balenă albastră, nou-născut, măsoară între 6 și 8 metri și cântărește până la 3 tone.

• Pânza de păianjen are o rezistență remarcabilă. Firul de grosimea unui creion ar putea opri un Boeing 747 din zbor.

• În primele două zile de viață, omida mănâncă o cantitate de aproximativ 86 de ori mai mare decât greutatea propriului corp.

• Atunci când o viespe este în pericol, aceasta eliberează feromoni care atrag alte viespii din cuibul său și pornesc împreună să atace inamicul.

• Blana ursului polar nu este chiar albă. Fiecare fir de păr este un tub gol la interior, nepigmentat și transparent, care reflectă și dispersează lumina. Acesta este motivul pentru care ursul polar arată mai alb atunci când este soare.

• Prima operație reușită din lume pentru separarea gemenilor siamezi datează din 1690.

• În apele din apropierea țărmurilor Africii de Vest, trăiește cel mai mare melc din lume, ”Cymbium proboscidialis”, numit de senegalezi ”melcul Yeti”. El poate atinge o greutate de 7-8 kg.

• În Evul Mediu, copiii se jucau sau munceau la câmp cu câței de usturoi legați la gât, pentru a fi protejați împotriva vrăjilor.

• Primul pod de fier din lume a fost construit în urmă cu aproximativ 1400 de ani, în Birmania și este și azi folosit.

• Scorpionul este animalul care rezistă cel mai bine efectelor radioactivității, el având o rezistență de cca. 300 de ori mai mare decât cea a omului.

• Rănile crocodililor, pe care aceștia le dobândesc în lupte, nu se infectează niciodată.

• Pinguinii sunt singurele păsări care pot înota, dar nu pot zbura.

culese de către elevii clasei a IV-a, Școala Gimnazială Valea, îndrumați de către prof. înv. primar, Ciciu Viorica

Curiozități din sport

• Cel mai vârstinic atlet din lume care a câștigat o probă de maraton este românca Constantina Diță. Aceasta a câștigat proba în 2008 la Jocurile Olimpice de vară de la Beijing, la vârsta de 38 de ani.

• Primul concurs organizat de atletism a avut loc la București, în anul 1882.

• Oina este cunoscută drept sportul național al României, deși cel mai popular joc este fotbalul.

• Pilotul de curse cu cea mai îndelungată carieră este românul Laurențiu Moldovan: 39 de ani și 364 de zile.

• Mingea de rugby a fost inițial fabricată din bășici de porc și nu din materiale sintetice ca în prezent.

• Mingea (fluturașul) de Badminton atinge în mod frecvent viteza de 200 km/ h.

• Golful este singurul sport care a fost practicat pe Lună? Prima minge de golf a fost lovită pe suprafața Lunii pe 06 februarie 1971, de Alan Shepard.

• Cel mai rapid schior din lume este americanul Jeffey Hamilton, a atins viteza incredibilă de 240km/h în aprilie 1995 la Vars (Franța).

selectate de prof. Neghină Floarea

Glume Glume Glume

– Şi zici că ai prins un crap de peste 11 kilograme, fără exagerare?
– Fără.
– Şi cu exagerare?
– Nu ştiu, că nu l-am cântărit…
***

– Alo, ce faci?
– Ard calorii!
– Adică faci gimnastică?
– Nu, îmi prăjesc nişte carne…
***

La semafor opresc, în acelaşi timp, un Logan şi un Ferrari. Şoferul din Logan îi face semn celui cu Ferrari să coboare geamul şi îl întrebă sec:
– Ia spune! Merge maşina? Eşti mulţumit de ea? N-am văzut prea multă lume să-şi cumpere…
***

Doi tipi la închisoare. Primul întreabă:
– Câți ani ți-au dat?
– 15!
– Pentru ce?
– Am spart câteva geamuri la serviciu.
– Dar unde lucrai?
– Pe un submarin…
***
– Ospătar, mâncarea este foarte proastă! Unde este patronul?
– S-a dus să mănânce la restaurantul de peste drum.
***

Un tip vinde câinele. Cumpărătorul întreabă:
– Sănătos?
– Sănătos!
– Inteligent?
– Inteligent!
– Credincios?
– Cel mai credincios – e a cincea oară când îl vând și tot la mine se întoarce.
***
Puiul de melc se roagă de mama lui:
– Mamă, lasă-mă, te rog, să trec calea ferată!
– Acum nu se poate, Fulgeraşule, dragă. Peste cinci ore vine un tren.
***

– Mai aveți cartea „Ce este polițaii români si ce vrea ei?”
– Nu, e epuizată.
– Dați-mi-o așa cum e.

Cine a fost Decebal?

- Decebal a fost conducătorul Daciei… după care a vândut-o și si-a luat BMW.

***

Ieri noaptea îmi taie calea un hoț: ”Banii sau viața?”

– Sunt căsătorit! Care bani, care viață? Ne-am îmbrățișat și am plâns împreună… A fost emoționant!

***

Mă uitam la televizor un nutriționist spunea clar: ”EȘTI CEEA CE MĂNÂNCI!”… în farfurie aveam varză…

***

O femeie cu un copil în brațe se urcă în autobuz.

Șoferul zice:

- Aoleu, ăsta e cel mai urât copil pe care l-am văzut vreodată.

Femeia se duce în spatele autobuzului și se așează pe scaun spumegând de nervi.

***

Se întoarce către pasagerul de alături si îi zice:

- Șoferul ăsta m-a jignit foarte rău.

La care individul spune:

- Mai bine vă duceți chiar acum să-i spuneți vreo două și în timpul ăsta vă țin eu maimuța.

***

Mă duc cu mașina la service, o parchez și nici nu intru bine in atelier că îmi și zice un mecanic:

- E ruptă cureaua, să știți...
- Fantastic, zic. Dar cum v-ați dat seama?
- Păi va cad pantalonii!

***

Dacă vrei să uiți de toate problemele pe are le ai, poartă o pereche de pantofi care te strâng.

***

Tatiii, tatiii, tu știi cât ține un tub de pastă de dinți ?

- Nu, puișor.
- De la ușa până la dulap.

***

Chirurgul îi spune preotului în dimineața operației:

- Vă operez azi, dacă țineți neapărat, dar să știți ca nu cos, că e sărbătoare.

***

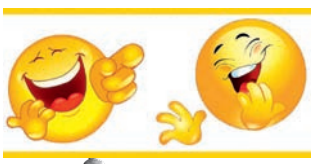
- Peștele pe care mi l-ai vândut ieri nu era proaspăt!
- Nu-s eu de vină ca n-ați venit să-l cumpărați mai devreme.

***

De ce nu cred copiii din China în Moș Crăciun ?

Pentru că ei fac jucăriile.

selectate de prof. Fetița Octavian-Șerban

CUPRINS

Cuvânt de început 3
La mulți ani, Școala noastră dragă!.....7
Pentru școala mea, pentru profesorii mei în zi de sărbătoare 9
Privire peste timp - Școala Gimnazială Valea.....12
Din confesiunile unui dascăl de la țară... pentru țară 14
Învățarea online – necesitate și perspectivă 16
Pro și ***Contra*** Școlii ***on-line*** 18
Profesor în pandemie 20
Vaccinul pe înțelesul tuturor 22
Rolul activităților extrașcolare în formarea competențelor preșcolarilor 24
Proiectul Euro Informatica și Euro Electronica pentru elevii din Bolboși 27
Challenge to connect. Proiect internațional Erasmus+
la Asociația Părinților din Bolboși 29
Cum mă văd peste 5 ani? 31
”Domnul Tudor” din inima Olteniei 42
Euclid, părintele geometriei 44
Luiza Zavloschi – prima femeie primar din România 46
Funny quotes.....47
Brânzeturile franțuzești.....48
Implicarea familiei în activitățile educative.....49
Abordarea ludică în activitățile desfășurate cu clasa pregătitoare 51
”Întâlnirea de dimineață” – rolul ei în grădiniță 52
Din compunerile noastre..... 54
Din volumul ”Eschive în sevraj” 58
Importanța literaturii pentru copii.....60
Povestea - modalitate de comunicare în timp și în spațiu..... 61
Metode moderne de predare-învăţare-evaluare 62
Șahul - sportul care antrenează mintea 64
Cum am ajuns să ne cunoaștem atât de bine planeta? 66
Rolul primordial al familiei în educaţia copiilor..... ..67
Curiozități 71
Curiozitãti din sport 73
Glume.....74

Pre-press & print:

Tipografia ProdCom

S.C. TIPOGRAFIA PROD COM S.R.L.
Târgu-Jiu, Gorj, str. Lt. Col. Dumitru Petrescu, nr.20
Tel. 0253-212.991, *Fax* 0253-218.343
E-mail: tipografia.prodcom@gmail.com